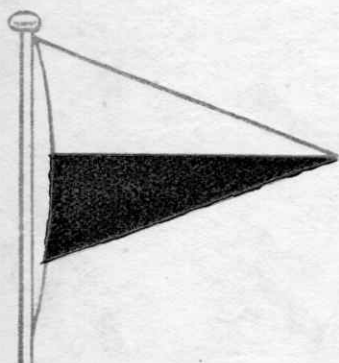

BERGENS ROKLUB

**ROSPORTEN
I BERGEN
1879—1930**

AARBOK 1930

25DE DRIFTSÅR

Dekk Deres assuranse i

Norsk Forsikringsselskap

«ÆOLUS» A/S

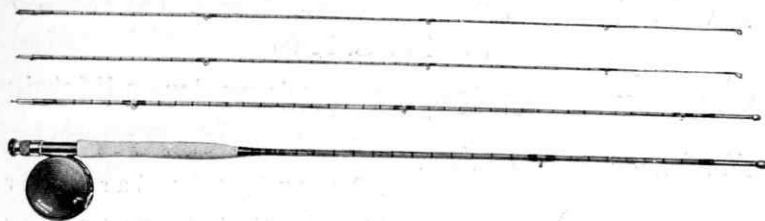
— stiftet i Bergen 1867 —

Samlede garantimidler inkl. premie og skadereserver pr. 31.
december 1930

kr. 5.786.761,02

All slags brand-, sjø-, transport-, glass-,
tyveri- og automobilforsikringer m. m.
overtas direkte eller gjennom selskapets
representanter.

Agenter ansettes hvor ikke tidligere representert.

Det vil sikkert glæde sportsfiskerne at
det anerkjendte firma

Hardy Brothers Ltd.

ogsaa denne sæsong har fremstillet en ny
Split-bamboo Stang til min forretning.

Stangen bærer navnet „F. de L. no. 2“
og er forsynet med Hardys patentholker
og agatringer.

Ved imøtekommenhed fra Hardy Brothers
side, og i forventning om et stort salg
av denne nye stang, er prisen sat saa lav
som til kr. 130.00.

F. de L. no. 1 koster kr. 155.00 **uten** staa-
center.

F. de L. no. 1 koster kr. 175.00 **med** staa-
center.

Passende **Hardy**-sneller fra kr. 16.00 og
til kr. 32.00.

*Kjøp Hardys stænger, sneller
og fortom og De er sikker paa
at ha faaet det beste*

Hardy Brothers, Ltd.
Agency for Norway

FINN de LANGE

Svaneapoteket — Bergen

5 A UNITED SARDINE FACTORIES

BERGEN

Skandinavien's største og mest moderne Hermetikfabrik

Forlang vore merker:

„Queen Maud“ Sardinier
U. S. F. Selskapsansjos
U. S. F. Appetitsild
U. S. F. Gaffelbiter
U. S. F. Kaviar
U. S. F. Krabbeg, naturel og
stuet

*og De vil altid ha garanti
for de bedste kvaliteter*

Dellikatessepecialiteter:

Sardelringer — Appetitsild — Slidefillet
„Et heldig treff — er U. S. F.“

Skal De ha

et godt

FOTOGRAFI

saa gaar De til

Fotograf Skagen & Co.

Strandgaten 60

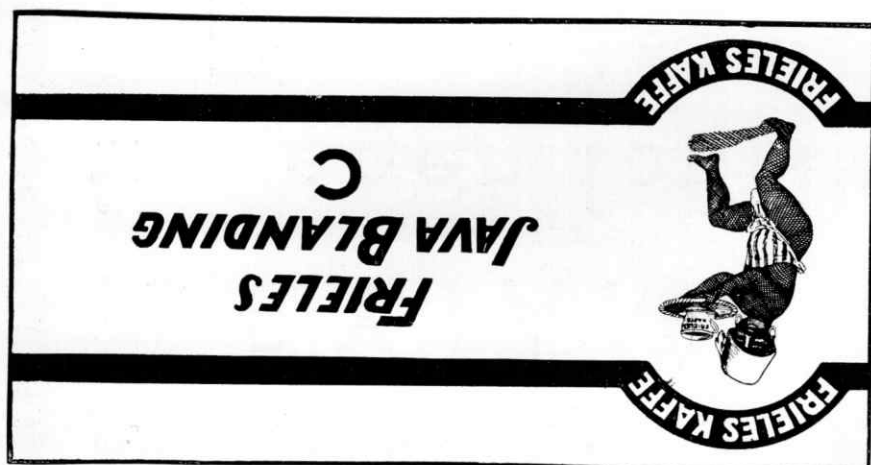
Telefon 6333

MANJETSJORTER
og P Y J A M A S
fra egen fabrik

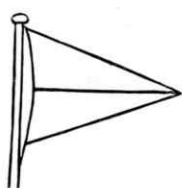
Joh. Petersen
Kløverhuset

BERGENS ROKLUB

ROSPORTEN I BERGEN

1879—1930

Aarbok 1930

25DE DRIFTSAAR

Krausz & Lie's Boktrykkeri, Bergen

Prisen bringer kunder, men kun gjennom
gode kvaliteter kan disse beholdes.
Bruk vore faste merke i pakker
Java 1b — Brann — 101.
— Dette er kvalitets-kaffee. —
Oluf Bjørneseth & Co. A/S
— Hømr. Magnus, C. S. —

1930

Aaret er slut, og ikke alene det enkle aar men de første 25 aar av vor klubs virksomhet kan nu gaa over i historien.

Styret har ment, at denne begivenhet bør gi anledning til en samlet oversigt for denne tidsperiode, ti det viser sig altid, at skal man vente hermed til en senere og større anledning, blir det altid vanskeligere og tildels umulig at skaffe frem nøiagtige og paalitelige data fra en for- enings første og grundlæggende aar.

Undertegnede, sammen med vor klubs tidligere formand Sverre Mad- sen, har faat opdraget at utarbeide denne beretning, og da vi begge som aktive medlemmer har deltat i størsteparten av disse 25 aar, haaper vi at beretningen i alle fald maa ha paalitelighetens skjær over sig.

Som klubbens fungerende formand vil jeg først faa takke medlem- merne for det store utslag av interesse og arbeidslyst som er lagt for dagen i aaret som gik og dernæst paa Bergens Roklubs vegne rette en tak til alle som har vist os sin velvilje og offervilje som har hjulpet vor klub frem gjennom disse 25 aar.

Vi begynner paa vort 26de aar med de bedste forhaapninger at kunne samle den bergenske idrætsungdom om vor herlige rosport.

Haakon Blaauw.

Klubkaproningen. Ogsaa her var der særlig «swing» i sakene iaar. Hele 24 mand meldte sig til kamp om klubmesterskabet, hvorved vi fik anledning til at la kampen staa mellem 3 «ottere». Lagene blev sat sammen saa jevnt saa vel mulig, og resultatet blev ogsaa et ualmindelig spændende race, som «Finn» avgjorde til sin fordel med følgende mand-skaper: Rolf Olsen, Sverre Olsen, Jens Konow jr., Johan Gran, Ivar

Vi haaper her til næste aar at faa en tydelig deltagelse, og opfordrer alle at tænke paa denne konkurranse itide, og da at ta sin træning og forberedelse saa alvorlig som denne krævende konkurranse forlanger.

paa den 30 km. lange strækning. stærke konkurrance's ste bedste med anvendt tid av ca. 3 timer og 13 min. lig bemærket ved efter en flot marschpræstation at bli den ca. 400 mands dal, H. Erichsen og Paal Røll, av hvem Ivar Borge gjorde sig ganske særlig at kun følgende blev anmeldt fra Bergens Roklub: Ivar Borge, B. Frøns-bedste folk maatte desværre starte for andre klubber, saa dette gjorde marschkonkurranse hadde vundet anklang hos os. Endel av vore *Marschkonkurransen.* Viking's gode idé om igangsættelse av en aarlig

og sere være vore seniors for det. Men hvor blir juniorene av?

Johan Gran
Dermot Mack,
Trygve Blaauw,
Haakon Blaauw,

opnaadd merket i guld:

Idrætsmerket. Følgende av vore medlemmer har iaar avlagt prøven og

rokrædsens formand, og Herman Mathiesen fremdeles styremedlem. kredskaproningen i Stavanger 21.—22. juni. Haakon Blaauw er fremdeles

Vestlandske Rokreds. Representantmøte avholdtes i forbindelse med som representanter for klubben.

mand. Til distrikttinget møtte desuten Bob Friele og Sv. Blydt Grung fremdeles Haakon Blaauw, med Arne Waage (Frane Roklub) som vara-

Bergens distriktslag for idræt. Roningens representant i styret er ingen nævneværdige forandringer i styret.

32 til 35 aar. Formanden: Rolf Neergaard blev gjenvalgt, og ellers interesse kan nævnes, at aldersgrensen for «Old Boys» blev hævet fra tydige retningslinjer og bestemmelser. Av beslutninger av mere almen paa flere punkter er uheldig og ikke uttømmende nok til at skape utve-Vi vil meget beklage dette, da det er vor mening at de vedtatte forslag de øvrige blir sittende» blev Roforbundets forslag i det væsentlige vedtat.

Borge, Haakon Blaauw, H. Gjessing, Paal Roll (Stroke) og Herman Mathiesen (Cox), hvilke mandskaper fik sig tildelt den blaa aare.

I løpet om Lungegaardspokalen deltok 6 lag, og blev vundet av «Hollandia» med: H. Pedersen, Frithjof Lange, H. Blaauw, B. Frønsdal (Stroke) med Jens Konow jr. som cox. Disse fik aarets skræddermedalje.

Roningen blev avholdt den 23. august, og blev avsluttet som vanlig med en enkel men hyggelig fest.

Financerne staar det skidt med iaar, men saa har jo ogsaa klubben tat ekstraordinære tunge løft med trener og fyldig deltagelse baade i Stavanger og Horten. Der skulde i 1931 være betingelser tilstede for at ta det tapte igjen, og vel saa det, — men maa ogsaa hver mand arbeide og interessere sig herfor. En ting som at betale sin kontingent prompte og uten paakrav skulde være en selvfølge og en kjær pligt for ethvert interessert medlem, — og det er vi jo alle! Forøvrig henvises til kassererens beretning og regnskap.

Medlemstallet. Vi har som tidligere nævnt kunnet glæde os over et ganske usedvanlig stort antal nyindmeldelser, mens paa den anden side sørgelig mange av den «gamle garde» er faldt fra. Dette sidste gjælder i endnu høiere grad de passive. Av aktive er indmeldt 27, og utmeldt 15. Medlemstallet er ved aarsskiftet: 4 æresmedlemmer, 4 livsvarige, 102 aktive og 30 passive, ialt 142 medlemmer. Der har været avholdt 6 styremøter foruten mundtlige konferanser. Over styrets forhandlinger har der været ført protokol.

Styret.

ROCHEFENS BERETNING

Træningen i det forløpne aar har været drevet meget ihærdig. Fra januar maanedes utgang avholdtes en gang ukentlig instruktionskurser paa apparatene i klubhuset, samtidig som de fleste av de 17 som gik i træning, sørget for at faa konditionen i orden til sæsongens aapning den 1. april. For at slaa et slag for klubben og sporten hadde styret engagert en tysk trener, hr. Hofmann, som ankom den 1. april og straks tok fatt. Fra 1. mai gik alle mand i fuld træning. Der var meldt en række lag til vestlandske kredskaprøning i Stavanger. Vore gutter som var i fremragende form, glædet sig til denne generalprøve for landskaprøningen, imøtesaa Stavanger-turen med de største forventninger. Desto større blev skuffelsen da veiret totalt ødela regattaen, og mandskaperne maatte reise hjem uten at ha faat prøve sig. I Norgesmesterskapet startet vi i junior og senior 8ter, senior 4rer, og junior single sculler.

med og hvorpaa der selvfølgelig har været klaget, kr. 217, som aarlig

Man bedes bemærke den aarlige eiendomsavgift som klubben er belastet

aars indkomster.

besparelser svinde bort og efterlate et sluk som skal dækkes af det nye

heller ikke spøk at se de foregaaende aars stolte budgetter med fonds og

opgjør kom var kassereren mange ganger paa fortvilelsens rand. Det er

Reiselsysten gjorde sig ogsaa meget sterkt gjældende og da de sidste

har jo altid kostet penger.

hele reservoiret anskaffelsen av en tysk Hofmann. At holde «hofmænd»

Som det fremgaar av regnskapet var en av de værste sluser som slukte

underbalancen ved privat støtte.

klubbens faste hørner ved aarets slut firte ned en bom som dækket

lykkedes det dog ikke at skaffe balance i budgettet før end nogen av

for en tid at skulle stanse hullene i den daemning som blev brudt, saa

selv om en konstant guldstrøm fra uvillige kontingentbetalere syntes

til at trekke dem ut igjen ved hjelp av cheques og lignende knep. Og

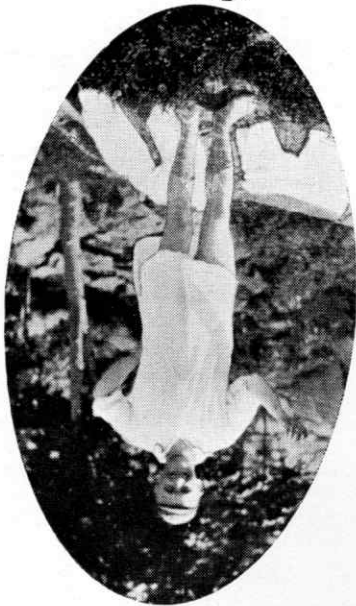
formuen i bankenes sikre hvelv, men ak, han blev nok meget snart nødt

et overskud paa ca. 2400 kroner. Kassereren hadde som vanlig anbragt

Klubben begyndte aaret 1930 med de bedste auspicer, idet man hadde

KASSERENS BERETNING

«Bumse».

«Hoffmanden».

erlægges. Det skyldes den nye skattetakst som blev foretaget i 1929 og som har bundet os for den kommende ti-aars-periode.

Stort set har aaret formet sig for styret som en stadig kamp for at holde indkomstene paa høide med udgiftene. Og man vil bemærke at der er opnaadd bidrag baade fra Distriktslaget og Roforbundet. Likeledes vil styret faa lov at takke alle de som villig har betalt sin kontingent, samt henstille til de træge at animere sit bedre jeg til hurtig og glad at erlægge kontingenten. Det vilde være glædelig om inkassatoren kunde bli møtt med et uttryk som f. eks.: «Ak, endelig faar jeg anledning at betale kontingenten,» eller lignende.

Kassereren.

Medlemmerne har i aarets løp deltat følgende ganger:

Sevald	122
Fyøndal	117
Gjessing	112
Borge	106
P. Røll	106
Riulf Pedersen	103
Sverre Olsen	91
Lund	89
F. Biscohoff	88
H. Pedersen	87
F. Erichsen	85
H. Erichsen	84
Fosse	87
C. Smit	78
M. Reusch	73
E. Ellingsen	70
Kjell Knudsen	69
Backer	69
J. A. Houge	62
Møller	50
Bonge	46
M. Furness	38
E. Jessen	38
F. Lange	36
Haaland	34
H. Madsen	31
O. Lehmann	29
Malling	29
Holtermann	29
Hysing Olsen	26
J. Konow, jr.	24
Johan Gran	22
Sv. Blydt Grung	22
Helfr. Olsen	22
R. Ellingsen	21
Angell	21
H. Blaauw	20
Bj. Blydt	20
Martens	18
Helén Nilsen	17
Thornton	17
Dr. Nicolaisen	16
Rolf Olsen	15

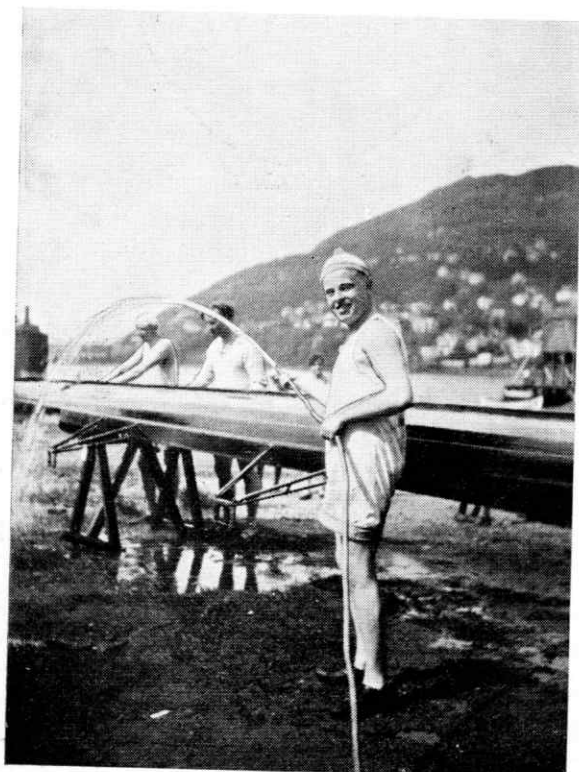
G. Hvoslef	15
Kapt. Mack	13
Dr. Grimsgaard	12
E. Tønnum	12
Jackhelln	12
M. Florentz	11
T. Tønnum	11
R. Visted	11
Bratland	11
Eide	10
F. Friele	9
Loennechen	9
Mohn	9
Mack, jr.	9
Hj. Blydt Grung	7
H. ter Jung	7
Bj. Johannesen	7
Ove Røll	7
H. L. Holler	7
Gundersen	6
Sv. Madsen	5
Finn Kuhnle	5
T. Blaauw	5
Ørvig	5
Johan Irgens	4
Halfdan Kuhnle	3
Brun Ellingsen	3
Frigaard	3
Allers	3
Heldal	2
Smit, snr.	2
G. S. Vedeler	2
Nicolayesen, jr.	2
J. Kjeliland	1
L. Blydt Grung	1
Kavli	1
Knutzon	1
Larsson	1
C. Konow	1
Barfoed Fretheim	1
Fremme tils. 2683	

Baaterne har været i bruk følgende ganger:

G. 2er	96	«Nordahl»	27
«Hollandia»	90	«Nordnæs»	28
Sculler... ..	84	«Finn»	22
«Christen»	81	«Gjeitanger»... ..	22
Sciff	56	«Rita»... ..	18
Nr. 2... ..	37	«Bergenhuss»... ..	14
«Einar»	35	«Haakon»... ..	13
«Olaf»	33	«Jens»... ..	3
Ny 2er	32		
«Jacob»	30		

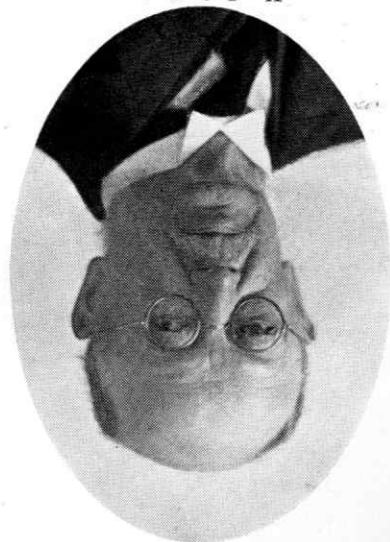
Roturer tils. 721

161 rodager.

Baatvask.

ROSSPORTEN I BERGEN

Kr. Lehmkuhl
(formand 1879—1885).

Rosporten i Bergen og dermed Bergens Roklub er kanskje en av de eldste bergenske idretter og idrettsinstitusjoner. Allerede 7. mars 1879 stiftedes Bergens Roklub paa initiativ av Kr. Lehmkuhl, Johan Bugge og C. B. Ellertsen, og som den nye klubs første formand valgtes Kr. Lehmkuhl med Johan Bugge og C. B. Ellertsen som styremedlemmer. Medlemsstallet var første aar 15, men økedes allerede det følgende aar til 49, men naadde aldrig over 50 (i 1883). Materiellet bestod de første aar av 1 klubbbygget outrigger, og en 8-aaret gigh. Klubben var i høi grad en kameratklub, som ikke drev nogen konkurranseidret, men kun av trang til motion og egen fornøielse. Øvelserne blev drevet væsentlig paa Puddelfjorden og Lungegaardsvandet med enkelte længere utflugter til Haus og Arne, Bildøen, Fjøsanger o. s. v. Klublivet pregedes sterkt av klubbens formand Kr. Lehmkuhl, som stod at lede sine kamerater paa en udmærket maate. Paa klubbens 2den stiftelsesdag, den 7. mars 1881, blev der avholdt en større fest, hvor medlemmene hyldet sin avholdte formand. En for anledningen skrevet sang til formanden blev sunget under stor begeistring, og lyder som følger:

HYMNE

*tilegnet formanden, ianledning roklubbens gilde paa dens
to-aarige stiftelsesdag, den 7. mars 1881.*

Mel.: Gubben Noah.

Kamerater
og soldater
i Neptuni hær!
Se, bak punschens dampe
lik en natlig lampe,
døst glimpte
kan vi skimpte
høvidsmandens air.

Donnerwetter!
Røken letter,
fjæset se vi faar.
Pandens uttryk myndigt,
over den saa yndigt
— i de fagre —
ungdomsdage —
krølled sig hans haar.

Av vort minde
skal ei svinde,
han er barnefar.
Og som klubbens fader
podens smukke lader
maa vel være
ham til ære,
den ting er jo klar.

Midnatsstunden
var oprunden,
dengang da han «glad»
tolkede pathetisk
kunsten at asketisk
ro og vælte,
være helte
uten øl og mad.

Derfor hylder
ham, og fylder
glasset til dets bred.
Gid han leve længe!
Kisten fuld av penge!
Tøm pokalen
og paa halen
sæt jer atter ned.

Ja, soldater!
Resultater
at foragte ei
— til hver passivs lise —
kan vor klub opvise.
Huslig hygge
og en brygge
— er jo langt paa vei.

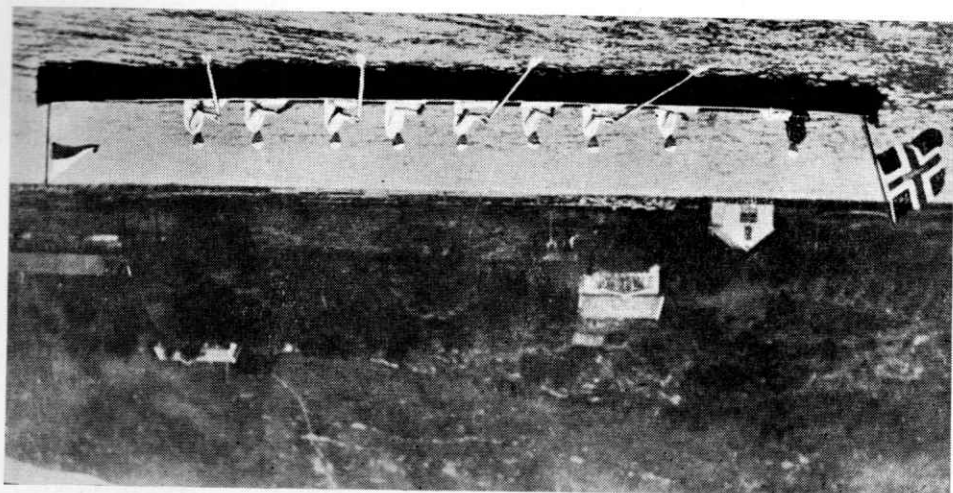
Frem av gruset
opsteg huset,
tørt ved høiest «tid».
Man agerer kyndig,
sig blamerer syndig.
«Captain Boyton»
næsten fløiten
gik av lutter nid.

Onde tunger
som i hunger
efter næstens tort
tror, det maritime
ligget har i svime,
laan ei øre.
Paa det «tørre»
har vi jo alt vort.

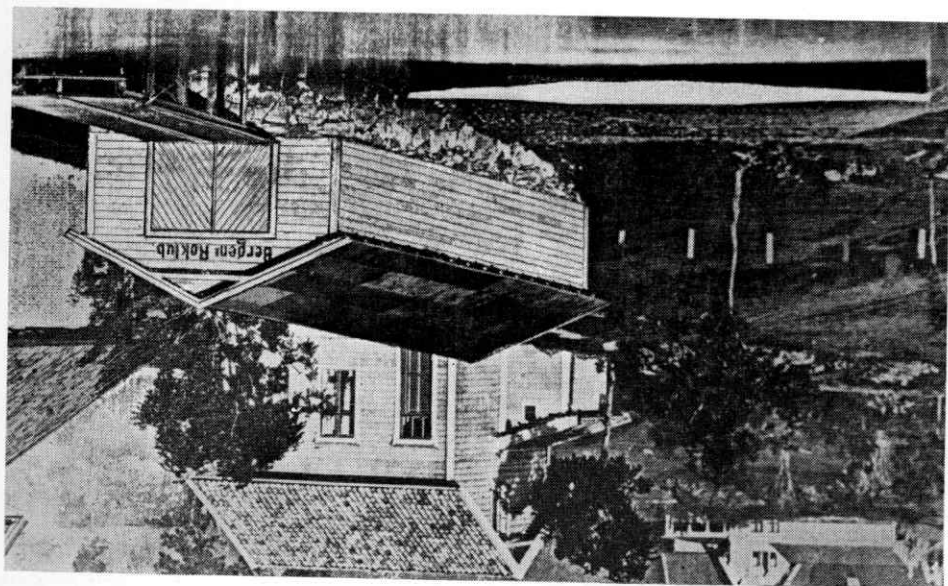
Stille lykke
paa vort stykke
jord vi frister saa.
Løvrige pauluner,
ænder og kalkuner,
gulerøtter,
kokosnøtter
trives der, yoy know.

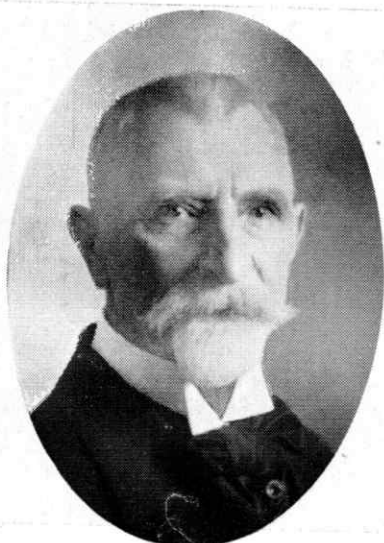
Seirens pærer,
som vi ærer,
haster det ei med.
Helst vi ta'er det «loje».
— Man skal sig fornøie —
glasset blinker,
mens vi klinker
i vort ansigts sved.

«Hamburgetgiggen».

Baathuset paa Møhlenpris.

Johan Martens
(formand 1886—1894).

Klubbens baathus laa paa Møhlenpris, og øvelsene blev for en stor del drevet fra kl. 7—8 om morgenen.

At dette ikke altid har faldt medlemmene like lett fremgaar av at der blev indført et mulktssystem for forsent fremmøte.

Det var dyrt at komme forsent i de dage, kr. 2.00 pr. gang, og kr. 1.00 naar særlig formildende omstændigheter forelaa.

Av rojournalen fra 1881 og fremover kan det konstateres at en række av vore bys kjendte borgere har maattet punge ut med ikke saa faa kroner.

Materiellet økedes efterhaanden til 1 gigh, 3 outriggere og 3 cuttere.

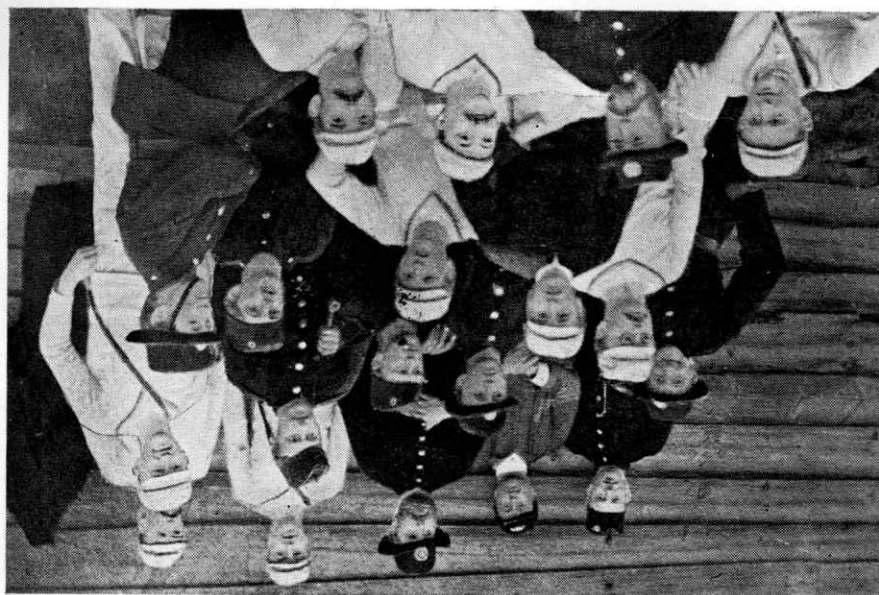
Av medlemmene fra denne tid kan nævnes:

Einar Blaauw, Bastian Eenberg, Carl Geelmuyden, Chr. Gran, Georg Grung, Christian, Franz, Finn og Thorvald Isdahl, F. L. Konow, Kaspar Kielland, Jacob Magnus, Daniel Martens, Johan Martens, Rolf K. Mathiesen, Hans Meyer, Didrik Pihl, Samuel Michelsen, Johan Møller, August og Helén Nilsen, Ragnar Næss, Rolf Olsen, E. Schönberg, C. Sundt, Lars Sundt, Fredrik Svendsen, Gerh. Waage, F. Wiese m. fl.

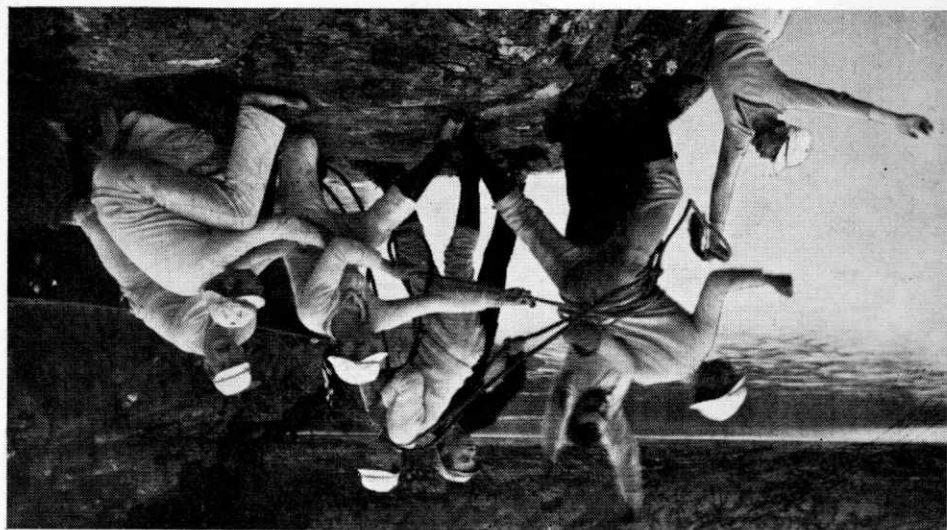
Klubben hadde under Lehmkuhl sin bedste tid, og stod han som formand til 1885.

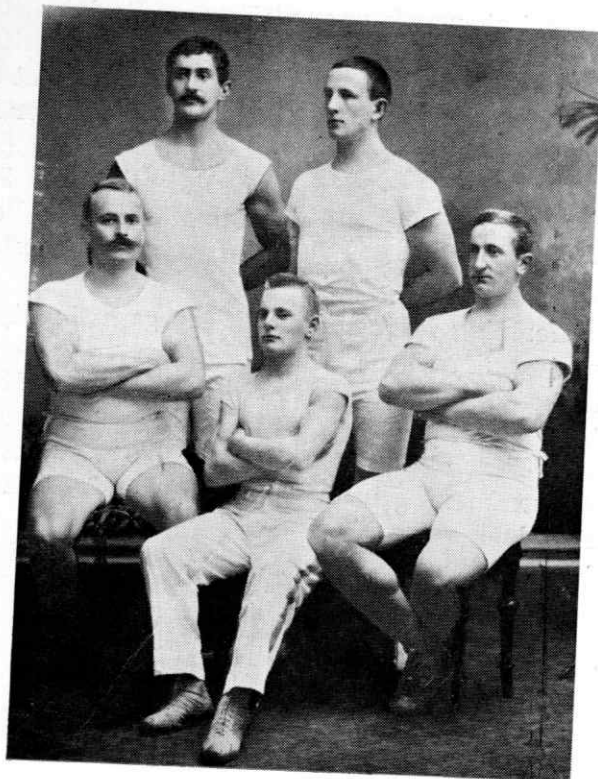
Som ny formand valgtes Johan Martens med Georg H. Grung og F. L. Konow som styremedlemmer.

Fra Lysekloster 1888.

Fra Nordaasvandet 1887.

*Seierherrer i senior indrigger Christiania 1898.
Joh. N. L. Blytt, Alfred Pedersen, Richard Arnesen, Robert Flood,
Finn de Lange (cox).*

Klubbens virksomhet blev fortsat i det gamle spor, men da der ingen konkurrancer avholdtes, var det vanskelig at holde interessen vedlike.

Dette er en kjendsgjerning som altid har bekræftet sig. Klubben var fra stiftelsen av godt organiseret, og materiellet efter tiden meget godt, dog manglet akkurat det, som skulde holde interessen oppe og skaffe en tilgang paa medlemmer naar de ældre var gaat træt.

For ikke at rosporten helt skulde dø ut, blev klubben den 18. april 1895 opløst, og dens aktiva og passiva overdraget Bergens Turnforening med pligt at fortsætte den gamle klubs virke.

Beslutning om klubbens opløsning blev stadfæstet paa generalforsamlingerne den 7. mai, og 29. november 1894.

Dette var igrunden en feil, ti det skulde senere vise sig hvor vanskelig

det skulde bli paanyt at organisere en ny Bergens Roklub, det hadde været lettere dengang man hadde baathus og materiel at fortsette.

Under Bergens Turnforening, som hadde paatat sig at fortsætte ro-ningen som egen avdeling, oplever rosporten en ny tid, hvor konkurranse-deltagelse blev optat paa programmet.

I 1898 sees bergensroerne at ha vundet flere seire i Kristiania, og laget som bestod av Johan N. L. Blytt, Richard Arnesen, Peter Flood og Alfred Pedersen med Finn de Lange som styrmann, høstet stor aner-kjendelse.

Bergens Turnforening holdt sin roavdeling gaaende til 1902, da den blev nedlagt paa grund av manglende tilslutning.

Allerede i 1901 optok d'herrer Einar Frick, A. Martens-Hansen, Henrik Magnus, C. S. og Erling Ross paanyt arbeidet med at reorganisere den gamle Bergens Roklub, og blev tilslagt støtte bl. a. ved overdragelse av det i Bergens Turnforening beroende materiel mot at indløse den for oplag paahvilende leie.

Saken drog imidlertid i langdrag, men interessen for rosporten var ikke utdødd, og savnet av en roklub holdt sig stadig, særlig blandt dem som kom hjem fra utlandet, og der hadde lært at sette pris paa rosporten.

1906

Imidlertid utgik atter en indbydelse til dannelsen av en ny røklub og «den 22. mai 1906 samledes en del for rosporten interesserede mænd i Bergens Turnforening efter indbydelse av Christen K. Heiberg og redaktionssekretær Thorbjørnsen», saaledes lyder stifternes egen beretning.

Man hadde paa haanden en indrigger firer og en sculler for kr. 275. Disse baater hadde tilhørt den tidligere stiftede Bergens Røklub, men efter at denne var opløst kom baatene i ingeniør Trumpys besiddelse som vederlag for leie av oplagsplads.

Paa dette møte enedes de interesserte om at stifte en ny røklub, vedtok love og valgte styre bestaaende av:

Christen K. Heiberg (rochef).

Alfred Pedersen (vicerochef).

Kr. Thorbjørnsen (sekretær og kasserer).

Følgende tegnet sig paa dette møte som medlemmer: Kontorchef Alfred Pedersen, redaktionssekretær Kr. Thorbjørnsen, skibsbygger Chr. Dekke, kjøbmand Richard Arnesen, kontorchef Ivar Hald, præmierløjtnant Fr. Thomassen, præmierløjtnant L. Gladstad, kjøbmand Christen K. Heiberg, kjøbmann Jacob de R. Kielland, arkitekt Egil Reimers, og som passive: Kjøbmand Henrik Magnus, kjøbmand Herman Friele jr.

Disse herrer maa vi da betragte som klubbens stiftere.

Av stifterne er Chr. K. Heiberg og Jacob de R. Kielland hædret ved valg til æresmedlemmer, mens direktør Ivar Hald, kjøbmand Henrik Magnus og kjøbmand Herman Friele fremdeles staar som passive medlemmer og haaper vi, at disse vil kunne feire 25-aars dagen sammen med sin gamle klub.

Det gjaldt for den unge klub, foruten baater ogsaa at faa et tilholdsted med oplagsplads. Ved kommandørkaptein Mørchs velvilje fik man indtil videre adgang til Marineholmen med oplagsplads i skur nr. 3. Denne tilladelse blev senere stadfæstet av Forsvarsdepartementet og forblev Bergens Røklub paa Marineholmen helt til 1914.

Der er sikkert en hel del av klubbens ældre medlemmer, som endnu mindes de glade dage paa «holmen» med adgang til sol og sjøbad, og var end lokalitetene enkle, saa manglet det aldrig paa stemning og godt humør.

Klubbens første sesong begyndte i juni med 11 aktive og 5 passive medlemmer. Der blev rodd utover helt til 20. september, da baatene blev lagt i vinteroplag.

Kontingenten var det første aar kr. 10 pr. medlem, med kr. 10 i indmeldelsespenge for seniors og kr. 5,00 for juniors.

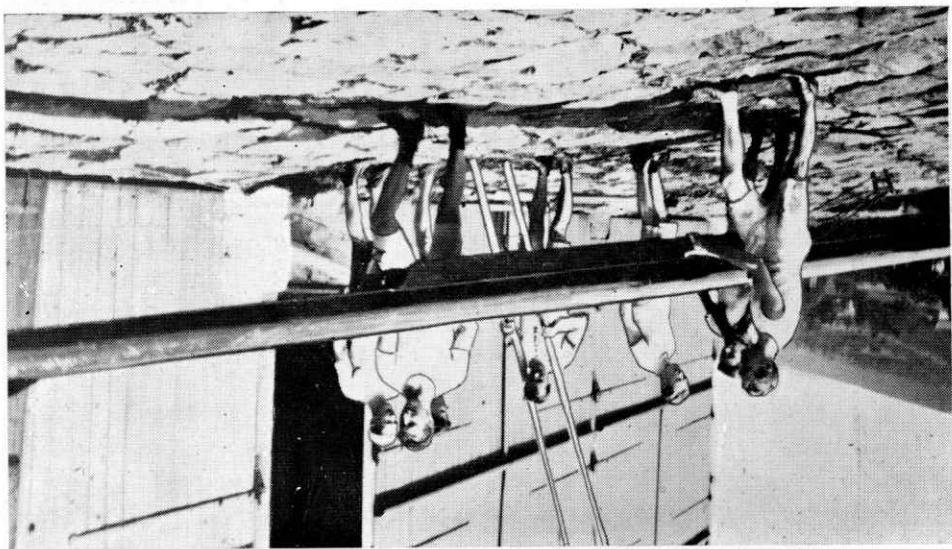
Paa generalforsamlingen 1907 drøftedes allerede indkøb av nye baater. Man hadde søkt at faa tak i en brukt indrigger uten at det var lykkedes. Dernæst fik man tilbud fra Bergens Turnforening om overtagelse av en 8-aaret gig mot at betale baatens oplag. Imidlertid blev baaten før overtagelsen en stormnat knust av sjøen i baatskur.

Styret bestod dette aar av Chr. K. Heiberg, Alfred Pedersen og premiertøltant Gladstad. Øvelsene blev drevet fra 24. mai til 21. september med det ved starten anskaffede materiel.

Medlemstallet steg til 16 aktive og 3 passive.

Generalforsamlingen i 1908 vedtok at bestille en ny fir-aaret indrigger i henhold til tilbud fra Bjergs baatbyggeri, *Hellerup*, Danmark og i denne anledning blev bidragslister sendt rundt.

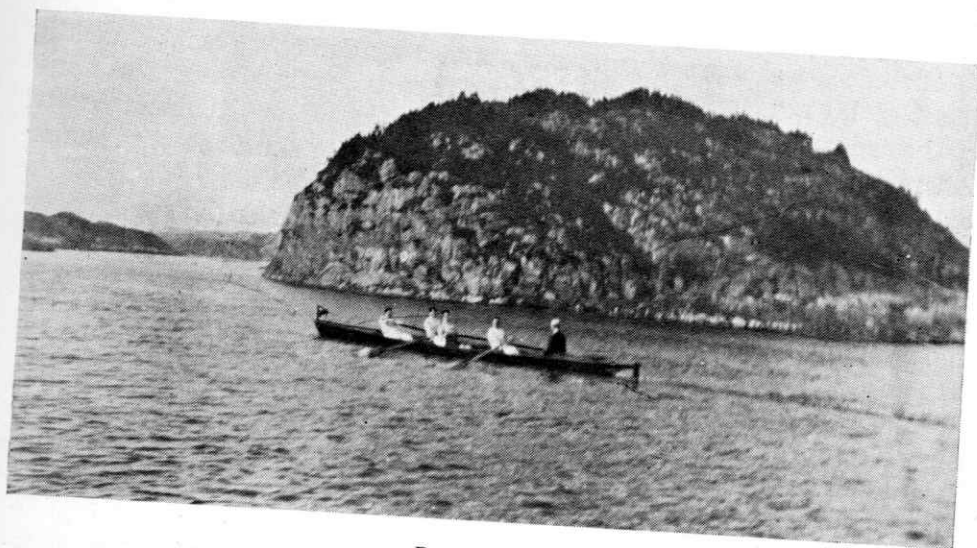
Jacob Kielland blev dette aar indvalgt i styret istedenfor Gladstad. Man diskuterte stadig indkjøp av mere materiel, men midlerne strak ikke til. Imidlertid ankom den nye indrigger 20. mai 1909 og blev et godt tilskud til materiellet. Denne baat kjender sikkert de fleste av vore

Fra Marneholmen.

Paa langtur.

Bratholmen.

medlemmer, tur-roerne ikke mindst. Det er «Nr. 2». Hvor mange av os har ikke slitt enderne ømme i denne baat paa de av Sverre Madsen patenterte «faste sæter» og hvor mangen drabellig «fisk» har ikke vore nybegyndere præstert i denne baat under sine første forsøk paa at ro, mens de rutschet medn og musikken av sleidene kunde høres som den hetligste trommeild over hele Lungegaardsvandet.

Kanske lysere er minderne for tur-roerne naar de ombord i «Nr. 2» en solskinsdag stevnet mot Gjeitanger til jomfru «Mikk».

Hittil hadde klubben været av mere privat karakter, men da regatta-spøkelset begyndte at vise sig over horisonten, besluttet generalforsamlingen i 1909 at klubben skulde træde frem for offentligheden under navn av Bergens Roklub og dens stiftelsesdag fastsat til 22. mai 1906.

Fra komiteen for Bergensutstillingen 1910, kom der anmodning om at arrangere en kaproning under utstillingen og nu kom der liv i roningen.

En brukt outrigger blev indkjøpt fra Norske Studenters Roklub for kr. 125, — det gjaldt at forberede sig til utstillingsåret og vise det bergenske publikum, at der var noget som het bergensk rosport.

Samme høst blev Bergens Roklub optat som medlem av Norsk forening for Rosport.

Saa kom det store aar 1910, hvor vor klub første gang skulde prøve krefter med utenbys roere og arrangere sin første kaproning. En brukt men udmærket racefirer, den senere saa berømte «Jacob», blev indkjøpt fra Favorit-Hammonia i Hamburg. Medlemsstallet var nu steget til 32 aktive og 21 passive.

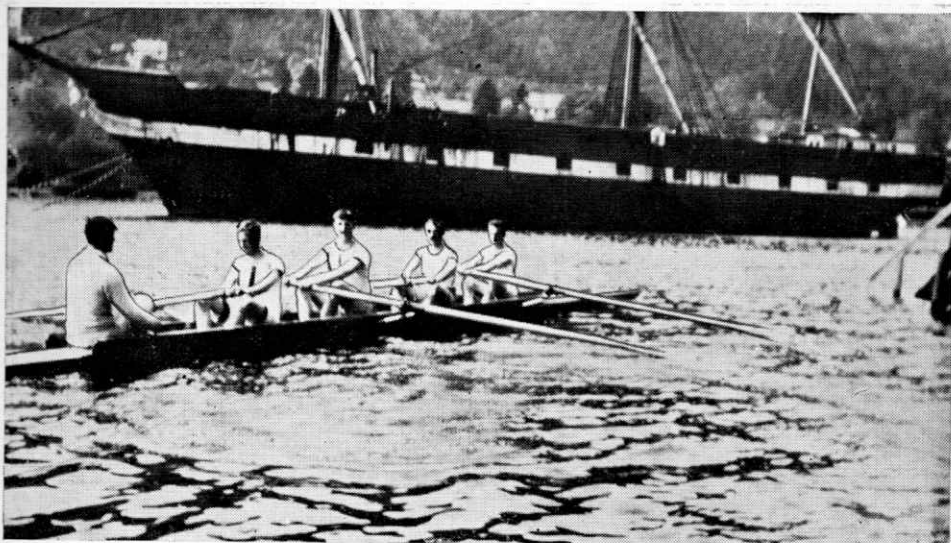
Allerede den 3. april begyndte treningen og der blev hængt ordentlig i, det gjaldt at vise hvad roere vi var. Et outriggerlag blev sat sammen og bestod av O. Muntthe-Kaas, Bjørne Hansen, Jacob Kielland, Victor Allers (stroke) og Finn de Lange (cox). Dette lag skulde starte i junior og senior outrigger.

Et indriggerlag bestaaende av Alfred Pedersen, Helen Nilsen jr. Richehard Arnesen, Johan N. L. Blydt (stroke) med Finn de Lange som cox, skulde starte i senior inrigger.

Treningen blev desværre vanskeliggjort ved at en del av mandsskafene skulde eksercere saa humøret var ofte paa frysepunktet.

Imidlertid, gutterne hang i efter bedste evne og regattakomiteen paa sin side gjorde alt for at regattaen skulde bli saa festlig som mulig. Regattaen fandt sted den 3. juli og banen blev lagt fra Gyldenpris til Nordnesspynten, et nok saa utsat farvand og som reservebane hadde man Lungegaardsvandet i bakhaand.

Kjøbmand Eilert Wallendahl stillet sin dampyacht «Thalia» til dispo-

Fra træningen 1910.

sition som dommerskib. Kommandørkaptein Mørch fungerte som æresdommer mens arkitekt O. Sverre fungerte som kampdommer.

Publikumstilslutningen var overordentlig stor. Hele banen var bekranset av robaater og i Nordnæsparken og paa alle knauser var der sort av mennesker. Veiret var straalende.

I første løp, junior outrigger startet Christiania og Bergens roklubber. Om end Kristianialaget rodde teknisk bedre, kunne det ikke hindre at Bergens Roklub vandt sit første race og Centralforeningens præmie med 14 sek. forsprang. 2det løp, færingløp, blev vundet av Stavanger Roklub, 3dje løp, senior indrigger, blev Bergens Roklub, som her var favorit, grundig slaat av Christiania Roklub. 4de løp var et færingløp om Bergens Turnforenings vandrepokal og denne blev vundet av «Bjørgvins» lag til odel og eie.

Saa kom dagens hovedløp, senior outrigger, mellem Christiania Roklubs seniorlag stroket av Hanibal Fegth og det bergenske juniorlag, som allerede hadde rodd et race før, og var antat som sikker jumbo.

Imidlertid, der var stof i gutterne. Ildnet av sin energiske cox, holdt de stadig $\frac{1}{2}$ længdes forsprang tiltrods for konkurrentens stadige spurter. Spændingen blandt tilskuermassene var uhyre og blev ikke mindre da begge lag satte i den vildeste indspurt. En sidste fortvilet spurt fra Christiania, men ubønhørlig holdt bergenserne paa ledelsen og skar over linjen med $\frac{3}{10}$ sek. forsprang og vandt kongepokalen.

I sesongen 1911 drev man flittig paa med træning, instrueret av Jens Knudsen og Finn de Lange og maalet var Landskaproningen. Meningen i bero.

Man hadde av statsminister Michelsen faat løfte om at faa bygge paa Floridamariken, men efter en del undersøkelser blev dette projekt stillet av forholdsvis kort tid kom der ind kr. 1600 til byggefond.

Der blev utsendt et oprop til «Roidrættens venner» i Bergen og i løpet længe man fik holde til paa Marinholmen.

og det næste skulde da være eget baathus, ti det var ikke sikkert hvor holdene respektabelt materiel. Man kan si, at dens første maal var naadd Bergens Roklub hadde nu vundet sig en position og eiet et efter for-

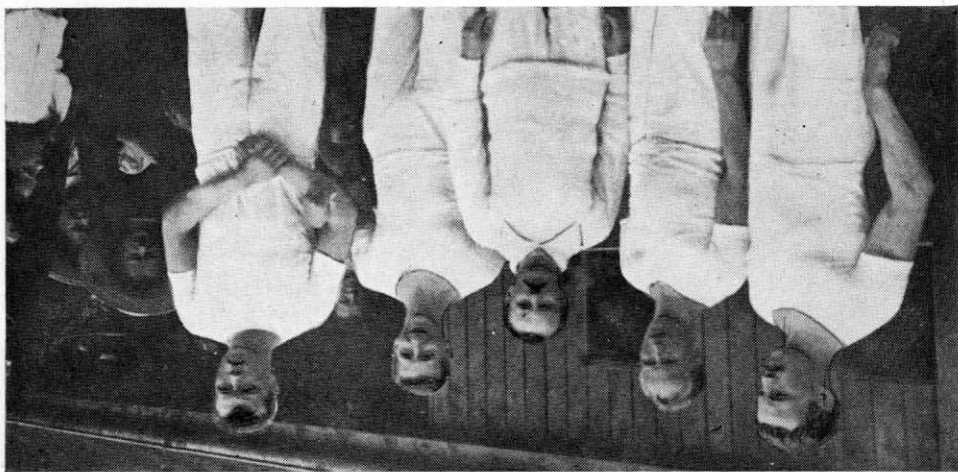
æresmedlem.

Ved denne bedrift gjorde vor klub sig meget bemærket og det blev den bedste støtte som klubben hadde faat siden starten. Fra Haakon Wallem fik klubben en otter «Rita» i gave. Denne blev desværre knust under forsendelsen. Imidlertid kjøptes den tilbake fra assurancesummen og blev reparert av baatbygger Lunde. For differansen av assurancesummen kjøptes en ny outrigget firer «Bergenhus». Samme høst meddelte Wallem, at han vilde skjænke klubben en ny otter for at vor klub kunne møte frem til Landskaproningen i otter det kommende aar og baaten skulde hete «Nordahl». For denne sin store interesse blev Wallem utnevnt til klubbens første æresmedlem.

Seierherre i junior og senior outrigger.

(cox). (stroke).

Landskaproningen i Bergen 1910. Jacob de R. Kielland. O. Munthe Kaas. Finn de Lange. Victor Allers. Bjarne Hansen.

Klubkaproning paa Lungegaardsvandet.

var at starte i otterløp, men for mange av de ældre roere fik forfald, saa dette maatte opgis og man valgte at starte i senior og junior outrigger.

Imidlertid maatte juniorene laane baat og det blev lagets bane, man maatte nøie sig med en ældre, utrangeret baat, som i al hast blev sat i flytbar stand, ti starten foregik i klinkbyggede baater.

Under kaproningen blaaste det kraftig, flere av de deltagende baater sank og seniorlaget «fløt» over linjen som nr. 2, mens juniorlaget blev nr. 3.

Rik paa erfaring (vor største rigdomskilde), men fattig paa præmier, kom roerne tilbage. Denne gang svek lykken, men dog ikke viljen til fortsat arbeide.

Av O. Grolle Olsen og I. Hysing Olsen fik klubben en halv outrigget 2er «Nix» til gave. Denne baat kjendes bedst under navn «Nr. 15».

Den 27. august avholdtes den første klubkaproning og samtidig indstiftedes «den blaa aare», som det aar blev vundet av Ingjald Engelsen, O. Grolle-Olsen, Jacob Kielland og Johan Rogge.

I 1912 sendte vor klub otter lag til Landskaproningen, men heller ikke denne gang kom laget tilbage med trofæer.

Efter endt klubkaproning den 13. august avsluttedes sæsongen i september med et medlemstal av 49 aktive, 38 passive og 1 æresmedlem.

Styret hadde dette aar bestaat av Christen K. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob de R. Kielland.

En sang paa 16 vers var forfattet og bidrog til at holde tørsten godt vedlike.

Bif à la outrigger
 Krabbe aux ramaux
 Sardinier i sleideolje
 Sild „d'Holme Marine“
 Fin(e) Lange Aal
 Salade à la Heiberg
 Vildt „Chinois“
 Svimeryg à la silpesten
 Leverpostei à la „grease“ m.m.m.

herav servertes souper efter følgende menu:
 fest paa Holdts Hotel, en avskedsfest med Marinholmen og i anledning
 Den 27. august avholdtes klubbkaproning og den 5. november en belivet

man imøtesaa en økning av medlemsantallet.
 trettes om det ene, nemlig klubbhuset. Videre indkjøptes «Nordnes», da
 Klubben deltok dette aar ikke i nogen kaproning, alle kræfter koncen-
 opført paa Grønneviksøen.

og den 19. mai 1913 indvilget formandskapet at det nye klubbhus blev
 stante. Imidlertid blev nye forhandlinger optat med Bergens kommune
 leveret til ca. kr. 17 000. Arkitekt Reimers hadde lovet gratis arkitektsai-
 Byggefondet var nu vokset til kr. 11 652.93, mens bygningen var kalku-
 John Grieg, som hadde været et særdeles interessert medlem av vor klub.
 1913 skjenket konsul Joachim Grieg kr. 5000 til minde om sin avdøde søn
 samling blev sat igang og indbragte kr. 3200 og i et gavebrev av 24. april
 fastsatte vilkaar kunne faa en tomt paa Gyldenpris til laans. En ny ind-
 velse av 28. september 1912 meddelte at Bergens Roklub paa nærmere
 Styret traadte i underhandlinger med Bergens kommune, som i skri-
 skur nr. 3, og denne meddelelse bragte fart i byggeplanene.

fik en underhaandsmeddelelse om, at Marinen antagelig vilde faa bruk for
 Hittil hadde man følt sig nogenlunde tryg paa «holmen», men man

5. NOVEMBER 1913

Mel.: En glad trall.

Forsamlet i aften saa glade
i dette gemytlige lag.
Vi vil os nu se tilbake
og ta det med ro og mag.
«Marineholmen» hvor
vi i saa mange aar
fik tak over hodet for roklubben vor.
For sidste gang den har
os huset, og vi lar'
til «Holmen» gaa en tak for den tid
som var.

Skjønt ofte der trangt var om pladsen
og hverken saa fint eller rent.
Naar bare vi tok det «gelassen»
saa gik det udmerket pent.
Ja, er det ikke sandt
at nu naar vi vandt
med «Holmen», omend der var aldrig
saa trangt.

Vi synes det var bra
og derfor skal den ha
den største udmerkelse: En gang hurra!

Vor formand vi dernæst vil bringe
en tak for hans kav og slit.
Hans arbeide var ikke ringe
og større end størst hans flid.
I bliktrumpeten sin
han blaaste og gav vind.
Vi hørte dertil med taalmodig sind
og hændte det engang
at han blev noget lang
— Vi vet jo at han har en sand
tale-trang.

Men tænk Dem, saa fik han ei sove,
blev daarlig, og magrede av,
og «grunden», det maate vi love
at tage med os i vor grav.
Og var der noget som
vi ikke synes om
ja da var det altid Christen som kom:
«Nei bare vendt og bi
til næste aar naar vi
har faat det paa Møllendal saa triveli».

Den sprækeste karen iblandt os,
er Knudsen vor tro direktør.
Saa ivrig til aaren han bandt os
som ingen det gjorde før.
Men naadig var han ei,
Naar galt vi la iveri.
Da over os kom en sand Aasgaardsrei:
«Læg kroppen i stræk,
ta grunde lange træk,
og armene fra livet som lynet væk».

Av dem som var meget ihærdig,
og aldrig paa pletten for sen.
Et visst sted han aldrig blev færdig.
Det skjønner I vel er Helén.
Nu ror han som en mand,
der sine saker kan.
Med ryggen ut av baaten bare dann
und wann

Men aller bedst han er
i kjæften dog især,
Med den er han ute efter alle og enhver.

Vi ser os omkring i kransen
av unge energiske mænd,
og hefter os ved Troye-Hansen,
fordi han var en av dem;
som aaren dypest stak
og ut av baaten trak,
og hadde nogen rent umanerlig korte tak.
Men «Never mind» han sa:
«Det komme kan enda,
la bare kjile paa og hæng i og dra».

En tid tænkte «Borven» bare paa luften.
Balloner i armen han fik.
Men Klas kom dog til fornuften
og siden det udmerket gik.
Og Fritz naar han var med
rund, trivelig og fet
han som en liten ponny i aarene slet,
og Smit & Zoon fra Sogn
med duft av tran og rogn,
med sleiden drog avsted som en jernbanevogn.

Av «scullers» vi har jo ret mange
i navnet vi har hele tre.
De to var bra mange gange,
bevare os for nummer tre.
Tenk inde østerpaa,
mens undervands de laa,
han vilde drøppe anker, ja kan I det
forstaa.

«Hei gutter, da han sa,
nu skal vi ri' han a',
og siden vi de andre i stilte vil ta'».

Dog gik det ei efter beregning,
skjønt Ingjald i aarene hang,
for coxen han mistet al peiling,
og da blev jo veien for lang.
Saa drog de stille ind
til Ormsund trist i sind;
men trøstet sig snart ved en middag
saa fin.

Og Grollen bød cigar,
det ægte saker var.
«En fin-fin havaneser fra Mexico far».

Vort seniorlag slet som helte.
Et race som var alt andet end let,
med vandet helt op under belte'
de drog fra sans og vet.
Skjønt Victor gjorde sit
og Jacob han holdt titt,
de blev distanceret og det ikke saa lidt.
Og Kiman og Johan,
de fik en næse lang,
de sa: «Vi tar revanche en anden gang».

Der er her i laget saa mange
som gjerne et ord vil gi.
Men versene blir saa lange,
ja lang nok, vi hører Dem si.
Dog Mowinkel vi bør
og Madsen og de andre som vi ikke
nævnte før

og Linar som min tro
er ogsaa ganske go'.
Men aller bedst som trener, hvis han
ikke vil ro.

Men en som vi ikke maa glemme,
er Wallem, det velkjendte navn.
Og nu naar han ater er hjemme
og sitter i Eidsvaags havn.
Vi mindes «Bergenhuss»,
av «Rita» vi gjør krus.
Med «Nordahl» den er vi «schon
lange» dus.

Og nu skal Wallem ha
et rungende hurra!
for det er en kar vi har ære a'.
Et ord har vi ogsaa at si
til dem som den «Blaa» tok iaar.
Et ord til os alle tilhike
at gjøre hvad I formaar.
Skjønt «aaren» den er bra
det bedre er enda
at bli nummer en, i Kristiania.
Se derfor og hæng i
og la det ikke bli
med bare dette klubaaremakeri.

Nu flytter vi snart hele stasen.
Paa huset vort er der kom't krans.
Et baathus vi faar som blir basen
av baathus hertilands.
Vi faar det saa bekvent,
ja rigtig saa fornemt,
ved tanken vi følger os ganske beklemt,
var plidsen fordums trang.
det blir en overgang,
for nu blir alt jo av første rang.

Tilslut — ja for synes I ikke,
at nok nu av sang har vi faat?
En skaal, som vi alle vil drikke
for farverne «hvit og bla».

Og ingen skaal vel kan
med denne binde an.
For rosporten drikker hver eneste mand.
Vi ønsker klubben maa,
bestandig fremad gaa.
Og i dens nye hjem held og lykke faa.

Baathuset paa Grønneviksøren.

Dermed var et kapitel av klubbens historie avsluttet og det næste begyndte paa

Grønneviksøren.

Det nye baathus stod færdig i februar 1914 og i mars maaned flyttet medlemmerne materiellet fra Marineholmen til det nye baathus.

Søndag den 5. april fandt den høitidelige aapning sted i nærvær av en række indbudne, hvoriblandt saaes ordfører Geelmuyden, præsidenten i Norges Riksforbund for Idræt, Johan Martens, formanden for Christiania Roklub, Hannibal Fegth m. fl. Alle var begeistrede for det nye hus, som paa den tid var Skandinaviens største og moderneste baathus. Der blev holdt en række taler hvor man fremholdt glæden over at roidrætten i Bergen endelig hadde slaat igjennem og faat fast grund under føtterne. Særlig blev formanden Chr. K. Heiberg hyldet for sit utrættelige arbeide for rosporten og med det nye baathus.

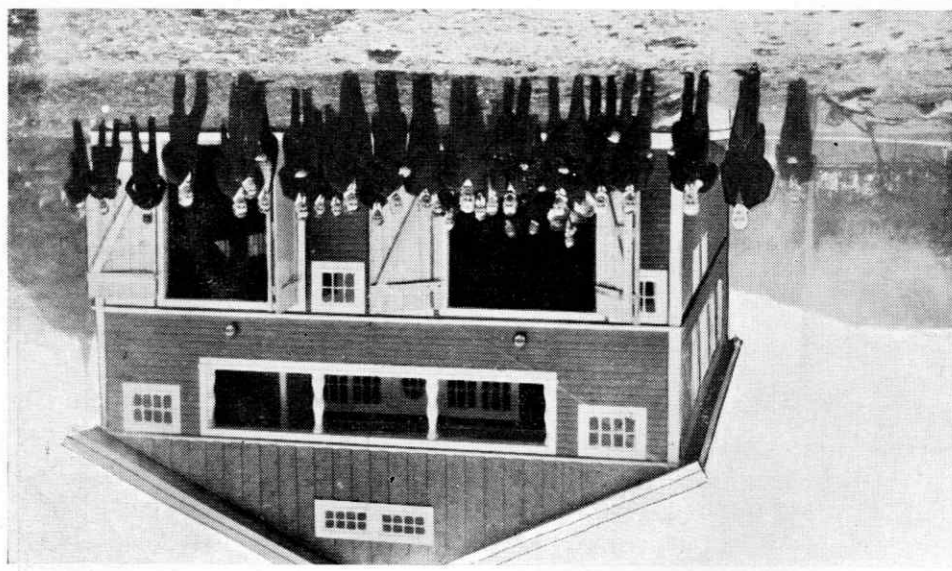
Huset hadde kostet kr. 20 500, hvorav kr. 6500 maatte dækkes ved et vekselobligationslaan. Som fast baatmand ansattes Knud Nielsen.

Træningen begyndte den 9. april med Jens Knudsen som instruktør og da Landskaproningen var henlagt til Bergen blev alle kræfter sat ind paa at vinde nye laurbær i likhet med lagene i 1910.

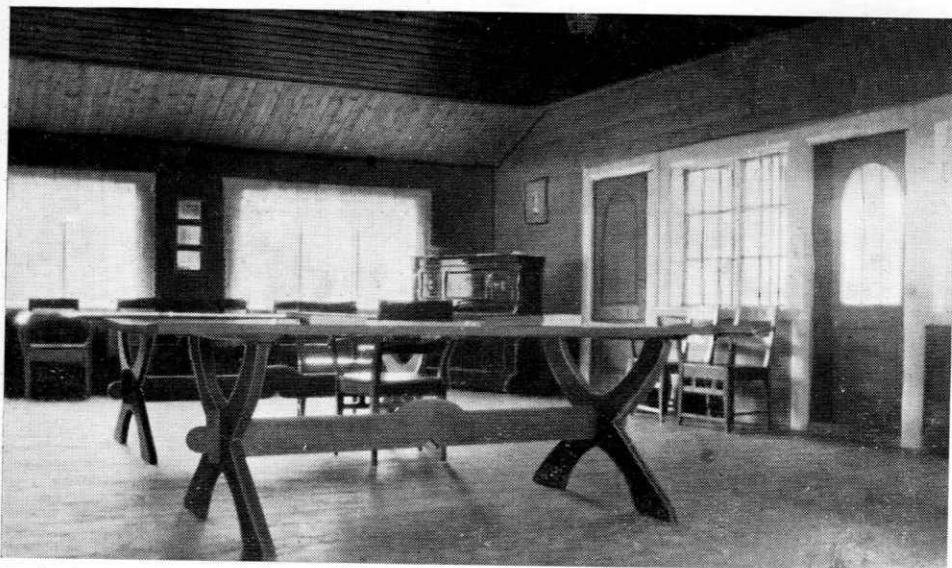
Kaproningen blev avholdt 5. juli paa Puddefjorden og samme bane som i 1910 blev benyttet.

Bergens Roklub stillet lag i junior og senior indrigger, junior outrigger

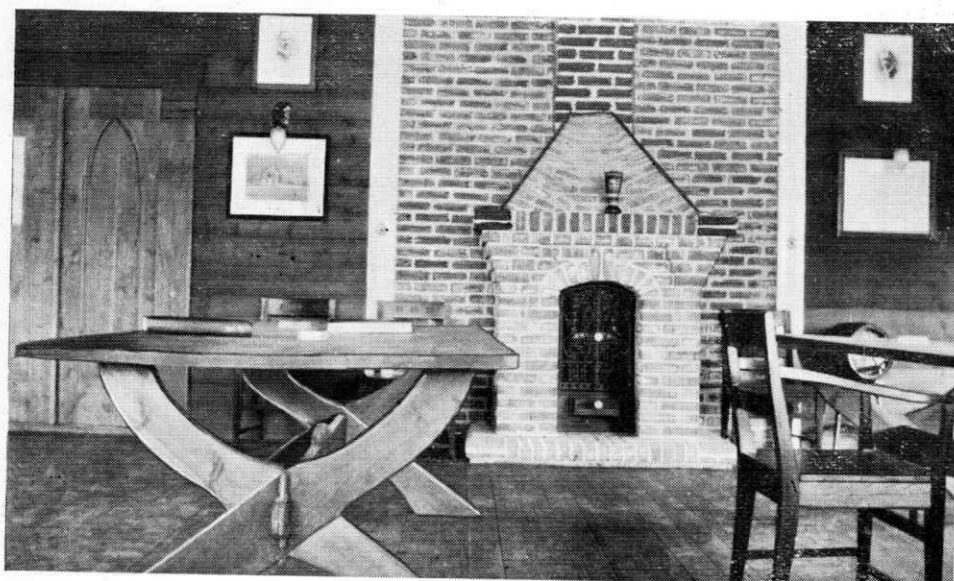
og i otter. Av utenbys klubber møtte Christiania, Ormsund og Studenterne samt Roklubben Terje Viken, med det senere saa berømte «Laxelag». Norske studenter vandt junior og senior outrigger, Terje Viken senior og junior inrigger og Christiania otterløp. Resultatet var jo meget nedslaaende, tiltrods for ihærdig træning. Arrangementet var udmærket godt og interessen fra publikum meget stor. Da verdenskrigen brøt ut, slappet roningen av og en paateknk revanche-tur til Oslo maatte opgis da mandskaper skulde paa neutralitetsvakt. Medlemstallet var vokset til 66 aktive, 49 passive og 1 reservesmedlem. Sæsonen 1915 aapnedes 6. april og træningen begyndte med 9 mand. Forholdene laa ikke godt an, da neutralitetsvakt fremdeles bandt en del av vore folk. Imidlertid lot klubben sig repræsentere paa Landskapsroningen i Holte-kilen i junior outrigger og junior otter. Under en haard konkurranse placerter begge baater sig som nr. 2 i sine løp og fik en udmærket kritik for sin roing. Mandskaperne, styret og en del ældre medlemmer var samme høst skibsreder Walløes gjeester i Erviken til en meget belivet og stilig fest, hvor mangt et «Bragebæger» blev tømt. Einar Engelsen m. fl. skjenket klubben en ny indrigger «Einar», som

Fra indvielsesfesten 5. april 1914.

Interiør fra klubsalen.

Interiør fra klubsalen.

Da landskaproningen i 1917 var henlagt til Bergen kom træningen tidlig i gang med 18 anmeldte træningsmandskaper. Heldigvis for vore roere, fik klubben dette aar et nyt medlem, en scenevant racerøer fra Favorit-Hammonia i Hamburg, Sverre Madsen. Med friske impulser utenfra tok han haand over træningen, indblaaste i mandskaper en god

Herman Mathiesen.

Chr. K. Heiberg (form.), Jens Knudsen, Jacob Kielland, Haakon Blaauw, Styremedlemmenes antal blev dette aar øket til 5 og bestod styret av og Trygve Blaauw.

«Hollandia» av Harald Madsen, Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen Klubkaproningen avholdtes 15. oktober og mesterkapet blev vundet i

Haakon Blaauw.

henlagt til Stavanger. Som representant i styret for Bergen indvalgte klubber, og man besluttede at oprette Vestlandske Rokreds med styret Efter kaproningen samledes representanterne for de vestlandske ro-

som styrmænd.

Carl Konow, Einar Coock, Egil Christensen med Herman Mathiesen sin første aktie i Lepsøes pokal i klinkbygget outrigger ved Francis Lothe, kaproning paa Nordaasvandet den 1. oktober. Bergens Roklub vandt her Samme aar startedes Fane Roklub og klubben indbød til vestlandsk

stadig.

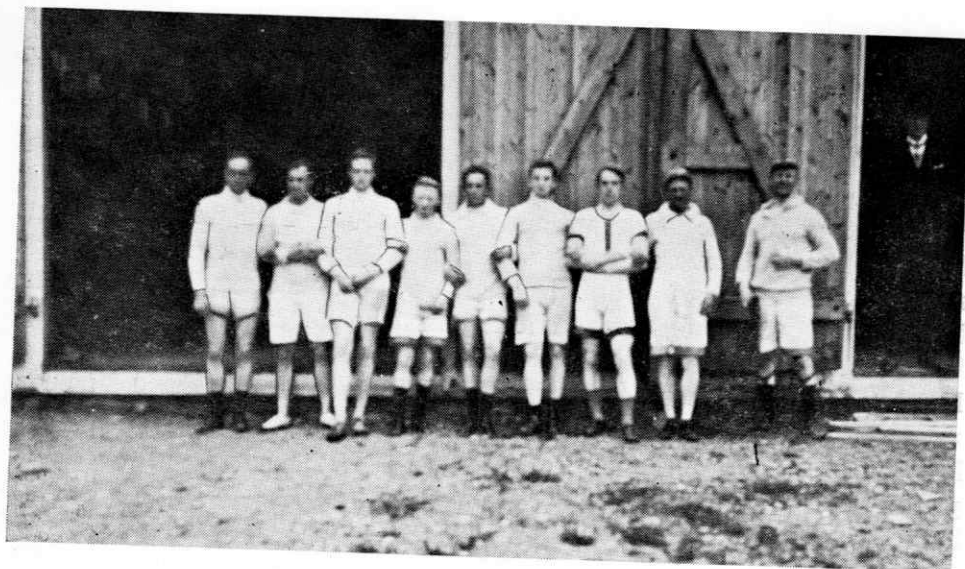
særdeles indbringende, men præmierne paa Landskaproningen uteblev kr. 1000 til en ny klinkbygget outrigger «Hollandia». Dagen var saaledes videre blev der indsamlet kr. 2000 til et reisefond og tilslut ved N. C. Smit for klubben. O. Grølle Olsen betalte resten av byggegjælden kr. 3500, Logen og atter la de ældre medlemmer for dagen en usvækket interesse hvori deltok 6 baater. Om aftenen samledes medlemmene til en fest paa Den 22. mai 1916 fejredes 10-aars dagen med en stilfuld eskadronering

rigger, som fik navnet «Olaf».

Av O. Grølle Olsen mottok klubben som gave en ny klinkbygget out-Mjelleim, Trygve Blaauw (cox).

denne vundet av Per Grieg, Emanuel Lund, Alfired Fleischer, Frantz Samme dag roedes der om den nyindstiftede «skredderpokal» og blev idet differencen mellem første og sidste baat ikke var mere end 1 fot, som nr. 2 og Jens Knudsens lag som nr. 3. Racet var ualmindelig haardt, Haakon Blaauw, Trygve Blaauw (stroke) med Herman Mathiesens lag outrigger. Mesterkapet blev vundet av Egil Christensen, Chr. Heiberg, Den 23. august avholdtes klubkaproning og startet 3 lag i klinkbygget

Hansen mottok klubben som gave fra fru Lovise Hansen en stor sølvpokal. blev bygget hos Deichmann & Ritche i Rotterdam. Til minde om Bjørne

Junior otter 1915.

*T. Blaauw. H. Blaauw. P. Grieg. E. Lund. J. Knudsen
(cox).
F. Meinich-Olsen. T. Schieldrop. J. Faye. H. Mathiesen
(stroke).*

Efter en vellykket regatta (fotografi fra klubsalen).

portion selvtilid. Trenet blev der efter alle kunstens regler. Lange stykke karnerskapet og særlig blev der lagt an paa let roning for at undgaa spild av krefter. Selv satte han sig paa strokepladsen i senior indrigger og otter.

Den 1. vestlandske kredskaprøning blev afholdt i Stavanger 19. juni. Konkurransen var overordentlig haard, at stavangerne var haarde indriggeroere, var noget man vidste fra før. Imidlertid, instruktionen havde baaret frugt og vort juniorlag bestaaende av Halvdan Kuhnle, Bjarne Mathiesen, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen (stroke) med Herman Mathiesen som cox, vandt sin første aktie i «Terje Viken» vandrepokal med $1\frac{1}{2}$ længdes forsprang. Seniorløpet blev en rasende kappesstrid mellem «Laxelaget» og vort seniorlag og blev først avgjort paa maallinjen ved sidste aaretak, hvor stavangerne fik presset sin baat først over linjen. Differensen var vanskelig at konstatere paastod dommeren ved indkomsten, Helen Nilsen, «for der stod en dame paa sigtelinjen».

Man skildtes fra stavangerne med «et vel møt i Bergen», som gav løfte om et nyt opgjør med «Laxelaget».

Landskapsrøningen afholdtes den 1. juli paa Nordaasvandet i straalende veir. Fremmøtt var Christiania, Studenterne, Ormsund, Bergen, Fane, «Terje Viken» og Stavanger Roklub.

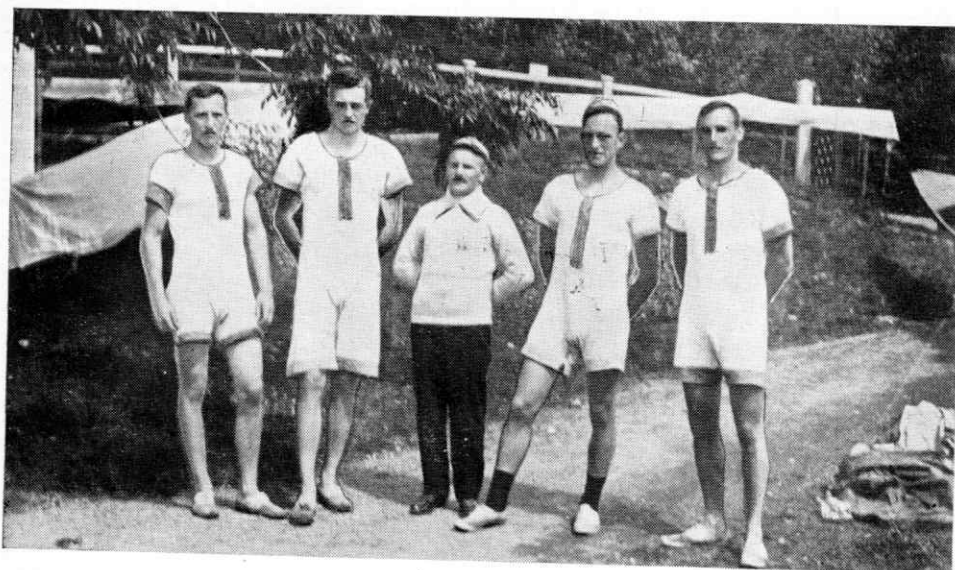
Ved en formfeil blev Ormsund tillatt at starte i junior indrigger med et seniorspækket lag, og dette kostet os seiren i dette løp. Imidlertid kom det med megen spænding imøtesede opgjør i senior indrigger. Det var lykkedes at faa selve Finn de Lange til cox, han hadde ogsaa en høn at plukke med stavangerlaget, fra 1910 og 1914. «Laxelaget» kom først avgaarde i starten, men efter 25 tak tok bergenslaget ledelsen med en hel længde. Paa tilskuerbaatene steg spændingen uhyre og det paa-staases med krav paa paalidelighet, at en kjendt bergensdame, gikk med gule og blaa merker paa armene efter Heibergs haarde næver.

Men vort lag fikk ikke en tomme paa ledelsen, coxen narret konkur-renterne til spurt allerede paa 500-meteren og spurtet blev der baade i tide og utide. Med $1\frac{1}{2}$ længdes forsprang vandt Bergens Roklub atter en landskampsseier, den første paa 7 aar og laget, som bestod av Kjell Meinich Olsen, Trygve Blaauw, Hakon Blaauw, Sverre Madsen med Finn de Lange som cox, vandt sin første aktie i kongepokalen og blev hjertelig hyldet av publikum.

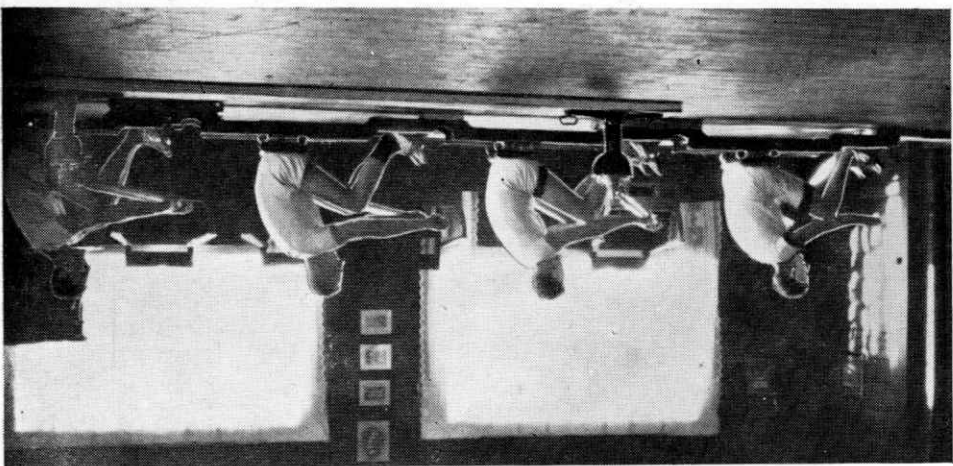
Junior og seniorlaget blev slaat sammen til otterløpet men formaadde ikke at hævde sig mot de friske krefter fra konkurrenterne.

Landskaproningen paa Nordaasvandet 1917. Senior indriggerløpet
 Bergen Stavanger

Vinderne av Kongepokalen 1917.
Sverre Madsen. Haakon Blaauw. Finn de Lange. Trygve Blaauw. K. Meinich-Olsen.
 (stroke). (cox).

*Træning paa roopparterne.
Sverre Madsen, Haakon Blaauw, Trygve Blaauw, Kjell Meinich-Olsen.*

Klubmesterskapet blev vundet 29. september av nybegynderlaget bestaaende av Einar Isdahl, Fritthjof Friele, Halvdan Kuhnle og Chr. Reusch. Reisetfondet blev dette aar øket med bidrag, ialt kr. 1500, likesom et Holtekilefond blev stiftet med en kapital av kr. 7500. Tanken med dette fond var, at man skulde bygge et baatskur ved den bane som østpaa brugtes til landskaproningene, nemlig Holtekilen. Her skulde da til stadighet lagres et sett racebaater for derved vilde store transportomkostninger hvert aar indspares. Denne plan kom aldrig til utførelse og fondets kapital blev overført til reisetfondet. Samme høst mottok klubben i gave fra O. Grolle Olsen, 4 amerikanske romaskiner, visstnok de første i sit slags i Skandinavian. Disse blev monteret i klubsalen og med Sverre Madsen som instruktør begynte man allerede tidlig paa vinteren at forberede sig til kommende dyst. Vestlandske kredskaproning 1918 blev avholdt paa Nordaasvandet 16. juni og stillet vor klub lag i junior og senior indrigger og nybegynder outrigger i klinkbygget baat. Juniorlaget vandt sin 2den aktie i «Terje Viken» pokal og nybegynderlaget sin 2den aktie i Lepsoes pokal. Desværre blev Sverre Madsen syk under løpet saa seniorlaget maatte se sig besejret av sine gamle konkurrenter.

Til landskaproningen og Christiania Roklubs jubileumskaproning i Holtekilen den 14. juli sendte klubben et kraftig og veltrænet junior otterlag og et junior indriggerlag. Imidlertid meldte der sig en ny

Junior otter, Holtekilen 1918.

*Halvdan Kuhnle, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich-Olsen,
Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjell Meinich-Olsen, Frithjof Friele (stroke),
Herman Mathiesen (cox).*

konkurrent til denne kaproning, nemlig Spanskesyken, som holdt paa at ødelægge hele kaproningen.

Delvis paa grund av denne og delvis ved at anmeldte konkurrenter trak sig tilbake, blev de opnaadde resultater, sportslig sett, ikke av den kvalitet som de ellers kunne været.

Vort otterlag bestod av Halfdan Kuhnle, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjell Meinich Olsen, Frithjof Friele (stroke), Herman Mathiesen (cox), vandt den av Haakon Wallem opsatte jubilæumspokal for junior otter til odel og eie. Da konkurrenterne hadde trukket sig tilbake, rodde laget løpet sammen med Norske Studenters seniorlag, som skulde ro alene om det nordiske mesterskap. Det blev et skarpt race med vekslende ledelse og først paa 1800-meteren fik studenterne rystet vore juniors av sig. Et ganske godt resultat av vort lag med 6 syke mand ombord.

Til junior indrigger var meldt 4 lag, men vort lag møtte alene og vandt Christiania Roklubs jubilæumspokal til odel og eie.

Av styret og endel ældre medlemmer blev mandskaperne invitert til en stilig fest paa Grand, hvorunder klubbens gamle cox foræret penger til en ny race-otter som paa stedet blev døpt «Finn».

Den 4. september avholdtes klubmesterskapet og blev vundet i «Olaf»

av Finn Mathiesen, Bjarne Mathiesen, Haakon Blaauw og Herman Mathiesen.

Skreddepokalen blev vundet av nybegynnderlaget i «Hollandia» og laget bestod av Rolf Loennechen, Johan Kloster, Th. Isdahl, Finn Kuhnle med Sverre Madsen som cox.

Medlemstallet var steget jevnt til 1 seresmedlem, 1 livsvarig, 113 aktive, 41 passive, ialt 156 medlemmer.

Aaret 1919 bød ikke paa særlige begivenheter. Treningen begynde primo april og til kredskaprøvingen i Stavananger i Kistesund, sendte vor klub et junior indriggerlag og et nybegynnderlag. I den haarde konkurranse formaadde ingen av lagene at hævde sig, men blev henholdsvis nr. 2 og nr. 4, hver i sine løp.

Landskaprøvingen blev dette aar avholdt paa Nordaasvandet den 6. juli og blev juniorlaget anmeldt i junior og senior indrigger. I juniorløpet laa vor lag godt placeret, men saa røk en sleide og laget maatte gaa ut. I seniorløpet blev vor lag nr. 3. Medlemstallet var dette aar øket til 176, det høieste i klubbens historie. Klubmesterskapet blev dette aar vundet av: Peter Jersin, D. Mack, Jens Konow sen, Jens Knudsen. Der indløp om høsten fornuroligende meddelelser om at kommunen maatte ta tomten paa Grønneviksøren i besiddelse og at vor klubhus maatte væk. I denne anledning blev der den 17. oktober sendt en skrivelse til magistraten og formandskapet om at faa anvist en anden plads, likesom en lignende henvendelse blev sendt Idrettsplan Komiteen den 10. februar 1920. Imidlertid gjorde nedgangstiden sig gjældende for kommunen og saken blev foreløbig stillet i bero.

Tomtestørmsaalet henger dog stadig som et Damoklessverd over klubben, færdig at kutte livsnerven over hvad tid som helst. Alle er klar over at saken maa løses saartremt Bergens Roklub skal kunne fortsætte sit virke.

Paa generalforsamlingen 16. februar 1920 meddelte det gamle styre, Chr. K. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob Kielland, at de ikke mottok gjenvaal og ønsket at trække sig tilbake. Denne meddelelse blev mottatt med sorg av medlemmene, man visste hvad vor forening skyldte disse mænd og de blev derfor hjertelig hyllet av forsamlingen.

Særlig hyllet blev Heiberg, klubbens far og trofaste formand gjennem 14 aar. Det skyldtes for største delen hans interesse og arbeide at klubben kom igang og vokste frem til hvad den var blitt, med eget baathus og betydelig materiel.

Som ny formand blev valgt Herman Mathiesen med Sverre Madsen,

Finn Meinich Olsen, Egil Christensen og Finn Keyser som styremedlemmer.

Det var ikke let for det nye styre at skulle holde maal med sine forgjængere, men det nye styre gik med energi til sin opgave og viste sig denne voksen.

Paa ekstraordinær generalforsamling blev Chr. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob Kielland valgt til æresmedlemmer. Der blev oprettet et ærestegn for særlig fortjente medlemmer. Det første ærestegn blev tildelt det gamle styre og Haakon Wallem. Samme dag feiredes klubbens 15-aarige stiftelsesfest.

Kredskaproningen afholdtes paa Nordaasvandet den 20. juni og vandt vort junior indriggerlag, bestaaende av Bjarne Titlestad, Finn Keyser, Knut Henriksen og Egil Christensen «Terje Viken»s pokal til odel og eie.

Paa grund av sygdom inden lagene lot klubben sig ikke repræsentere paa Landskaproningen.

Klubmesterskapet blev afholdt den 25. september og vundet av Bj. Titlestad, Herman Mathiesen, Helén Nilsen og Egil Christensen. Veiret var daarlig og træningen mangelfuld.

Ved den aarlige avslutningsfest blev ærestegnet tildelt O. Grolle Olsen og Finn de Lange for deres store fortjenester inden klubben.

Av O. Grolle Olsen fik klubben en kontant gave paa kr. 5000, som blev tillagt reisefondet.

Aaret 1921 hører til et av klubbens gode aar. Træningen begyndte allerede i april under stor tilslutning, idet man til disposition hadde 16—18 mand. Da det omtrent udelukkende var nybegyndere som meldte sig gjorde man sig ingen forhaapninger til Landskaproningen, som afholdtes i Holtekilen 9. og 10. juli. Vore folk startet i junior firer og otter, men formaadde ikke at placere sig i den haarde konkurrance.

Derimot vandt et lag bestaaende av Jens Sævil, Anders Meyer, Fridtjof Øvrebø, Heinrich Wiese (stroke), med Herman Mathiesen som cox, den 25. september paa Nordaasvandet Kristoffer Lepsøes vandrepokal til odel og eie i konkurrance med et lag fra Fane Roklub.

Klubkaproningen afholdtes 20. august og mesterskapet blev vundet i otter av: B. Titlestad, Jens Sævil, Egil Clausen, F. Keyser, T. Blaauw, T. Øvrebø, S. Madsen (stroke), E. Christensen (cox).

Fra den nedlagte Odda Roklub kjøptes en omtrent ubrugt indrigger, søsterbaat til «Einar», den blev senere døpt «Christen», til minde om klubbens stifter. Videre overtokes fra Norges Roforbund 10 raceaarer.

Av Finn de Lange hadde klubben mottat kr. 2000 til indkjøp av en

ny otter og blev der samme høst avsluttet kontrakt med Ferdinand Leux, Frankfurta/Main om leverance av denne baat til et beløp av 110 000 Mk. Videre forelaa der tilbud fra Bergens kommune om leie av tomt ved Wingaards Jernstøperier. Da dette tilbud ikke betød nogen permanent løsning av tomtespørsmålet, fandt styret ikke at kunde indlate sig herpaa.

Medlemstallet gik tilbake fra 166 til 157, en sikker refleks av de daarligere tider, som var begyndt at melde sig.

Styret bestod av Herman Mathiesen (formand), Sverre Madsen, Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen, med Hjalmar Wiedersstrøm og Peter M. Kolderup som vararamænd. Som revisorer fungerte Johan Tryoe Hansen, og som instruktør Sverre Madsen.

Den fremgang som kunde spores i 1921 blandt vore racemandskaper, takket være den kyndige instruksjon, fortsatte i 1922, en ukuelig seiersvilje skulde nu bære frugt og vise at den alene fører frem.

Der blev sendt en henstilling til Stavanger-klubbene om gjenoptagelse av de Vestlandske kredskamproningar. Anmodningen blev hilset med glæde i Stavanger og Roklubben «Terje Viken» arrangerte en kaproning ved Strømsvigs bad den 18. juni.

Bergens Roklub lot sig representere av sit junior indriggerlag bestaaende av: Dagvin Opheim, Truls B. Martens, Fridthjof Øvrebo, Rolf Tangvald (stroke), Sophus Bratland (cox). Laget startet først i junior indrigger og vandt dette overlegent, og startet derefter i senior indrigger mot det noget tilaarskomne «Laxelag». Der var ingen som trodde at vore juniorer skulde klare dette løp, men laget «vilde» vinde, og vandt ogsaa velfortjent med en fots forsprang under kolloasal begeistring.

Dette gav gutterne blod paa tand og til Landskapsproningan møtte vor klub med gode kort paa haanden, endelig skulde vi da ha utsigt til at utkonkurrere østlandsklubbene i deres eget farvand.

Indriggerlaget fra Stavanger vandt sikkert og overlegent Norges-mesterskapet i junior indrigger og første aktie i Norske Studenters vandrepokal.

Juniorlaget, i den nyindkjøpte raceotter, startet først om Bærumms Roklubs pokal og hjemførte dette vakre trofé efter et flot løp.

Laget bestod av: Fredrik Hartvig, Jens Sævil, Dagvin Opheim, Johan Irgens, Anders Meyer, Truls B. Martens, Fridthjof Øvrebo, Rolf Tangvald (stroke) Sophus H. Bratland (cox).

I konkurranse om mesterskapet i junior otter blev der først rodd «dødt» løp mellem Ormsund og Bergen, og efter en omroning blev Ormsund mester med 1/3 længde.

Kredsmestre i junior og senior indrigger. Norgesmestre i junior indrigger 1922.

Dagvin Opheim, Truls Martens, Sophus Bratland (cox)

Frithjof Øvrebø, Rolf Tangvald (stroke).

4 haarde race er noget som tar paa kræftene, men der var godt stof i vore gutter, som høstet almen ros for sine flotte præstationer.

Mens vore raceroere arbeidet paa den ydre front, var der paa den indre front nedlagt et interesseret og intenst arbeide med at bedre klubbens financer, skape orden og diciplin tilveie blandt medlemmene, og rydde bort gammel slendrian. Det var ikke noget let arbeide mot nedadgaaende tider, men det maatte gjøres, og man hadde den tilfredsstillelse at se, at det paanyt bar fremover.

De mere formaaende medlemmer blev pumpet for penger til en ny instruktions-toer, som ankom sammen med den nye otter; i det hele gik klubben styrket i alle maater over i det nye aar.

Klubkaproningen avholdtes den 6. september og blev startet med 2 ottere.

Den nye raceotter blev rodd av 6 mand blandt treningsmandskapene som vandt overlegent.

Et løp i 4-aaret klinkbygget outrigger blev vundet av Berg, Hagerup, Eggen og Strand.

Den 2. december blev der avholdt en vellykket daapsfest, hvor de baater som hittil ikke hadde faat navn, blev døpt.

Den nye raceotter blev døpt «Finn» efter giveren Finn de Lange. Cravel outrigger nr. 5 blev døpt «Jacob» efter Jacob Kielland, og den nye indrigger fik navnet «Christen» efter Christen K. Heiberg.

Daapshandlingen blev foretat av formanden, som i velvalgte ordelag mindedes de mænds fortjeneste efter hvem baatene hadde faat navn.

Medlemstallet var atter steget noget, til 166, men der fandtes mange i rullerne, som desværre ikke kunde regnes længe med og hvis frafald man kunde vente naarsomhelst.

Styret bestod av Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw (viceformand), Helen Nilsen, Jørgen Faye, Finn Meinich Olsen (sekretær). Varamænd Hjalmar Wiedérstrøm, Bjørne Knoph. Revisor Johan Troye Hansen. Treningen blev ledet av Sverre Madsen.

Aaret 1923 stod i Landskapsprøvnings tegn, treningen kom tidlig igang, og interessen var stor, men veirugdene var noget unaadig stemt, saa treningen ikke kunde gjenemføres helt efter planen, og mandsskøpene fik ikke samme gode kondition som aaret før.

Landskapsprøvingen afholdtes paa Nordaasvandet lørdag den 30. juni og søndag den 1. juli, med stor utenbys deltagelse, idet Christiania, Orm-sund, Bærum, Studenterne og Stavanger roklubber lot sig repræsentere. Lagene viste som vanlig ren og stilfuld roing, men konditionen manglet, og indspurten klikket. Junior indriggerlaget ledet hele løpet og blev kort før maal passeret av Stavanger Roklub. Senior indrigger kjømpet med Bærum lag om ledelsen, men maatte likeledes se sig beseiret i indspurten.

Imidlertid blev dette lag uttat til at repræsentere Norge ved de Nordiske Mesterskapsprøvinger i Gøteborg paa Göta-elv den 15.—16. juli. Dette var første gang et lag fra vor klub startet paa utenlandsk bane. Banen paa Göta-elv vekslet mellem medstrøm og bækvej og der fremkom ganske skarp kritikk over at en saadan bane blev benyttet, det blev formegnet chanceseilads.

Vort lag startet flot og ledet hele løpet overlegent til 1800 meter, da baaten kom for nær en utstikkerkai, og blev av bækvejen sat saameget tilbake at begge konkurranter, hjulpet av gunstig strøm, seg forbi. Samme lag startet i Gøteborg Roklubs jubileums løp, og seiret i sit heat, men blev i finalheatet forbigaa av Bærum Roklub, og fik 2den premie.

Laget bestod av: Dagvin Opheim, Trygve Blaauw, Haakon Blaauw, Fridthjof Øvrebo (stroke), Nils Iversen (cox).

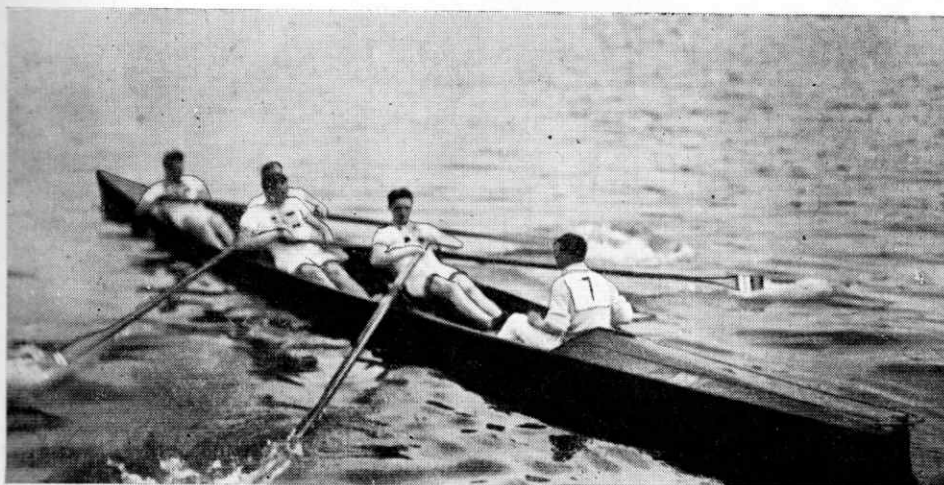
Klubkapsprøvingen avholdtes 1. september under stor tilslutning. Om mesterskabet startet 2 otterlag. Det seirende lag bestod av: B. Titledstad, F. Kuhnle, T. Eggen, S. Krohn-Hansen, D. Opheim, O. Fosse, T. Øvrebo, R. Tangvald (stroke), med Sverre Madsen som cox.

I løpet om Skredderpokalene deltok hele 5 lag, og aarets skreddermestre blev D. Opheim, O. Fosse, T. Øvrebo, H. Strand med T. Eggen som cox.

Baatmateriellet fik en særdeles kjærligkommen forøkelse, idet hr. I. C.

Landskaproningen Holtekilen 1922. Seierherrer i junior otter.
Fredrik Hartvig. Jens Sævil. Dagvin Opheim. Johan Irgens. Anders Meyer.
Truls B. Martens. Frithjof Øvrebø. Rolf Tangvald Sophus H. Bratland
(stroke). (cox).

Fra Göteborg 1923.
Dagvin Opheim. Trygve Blaauw. Haakon Blaauw. Frithjof Øvrebø. Nils Iversen.
(stroke). (cox).

Isdahl jr., forvarte klubben sin private sciff, og blev derved et stort savn avhjulpet. Samme høst sluttet klubbens baatmand Knut Nilsen efter 10 aars tjeneste.

Utmeldelsene hadde tat sterk fart, medlemstallet var gaat tilbake fra 166 til 140, og virket dette tilbake paa klubbens økonomi, idet regnskapet viste et større underskud.

Styret bestod dette aar av: Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen, Helen Nielsen, Jorgen Faye med Trygve Blaauw og Rolf Tangvald som vararamænd.

Som revisor fungerte Johan Tryve-Hansen.

Bergensroerne har altid hat den gode egenskap, ikke at la sig paa-virke av motgang, og like energisk tok man fat paa treningen i 1924. Veiret var nogenlunde bra og tilslutningen god. Desvserre fik endel av mandsskaperne forfald, saa klubben til landskaproningen kun sendte et firerlag, som baade skulde ro junior ind- og outrigger.

Laget var i god form og vandt begge sine løp overlegent og sikkert. Det var første gang vor klub vandt et firer outriggerløp østenfjelds, saa glæden herover var stor.

Rigtignok sank baaten paa indkomstlinjen, da sjøen var høj, men gutterne gav ikke op før seiren var sikret og 1ste aktie i Akershus-pokalen vunnet.

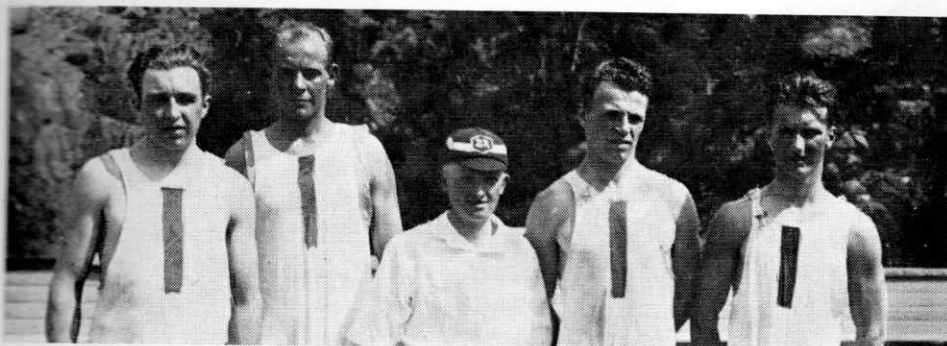
Da Ormsunds Roklub indleverte protest mot indriggerløpet, angivelig fordi vor baat av sjøen var drevet ut av sin bane, blev vort lag diskvalificeret, endskjønt ingen av konkurrentene var blitt hindret av vor baat, som ledet med flere længder.

Laget bestod av Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Røll, Hans Strand (stroke), Nils Iversen (cox).

Klubkaproningen avholdtes 6. september med start av 3 otere og mesterkapet vunnet av M. Florentz, E. Bergh, T. Suleng, H. Olsen, J. Haugsøen, O. Fosse, O. Røll, H. Strand (stroke), Nils Iversen (cox). Om Skredderpokalen startet 5 lag og aarets skreddermestre blev H. Pedersen, O. Røll, H. Blaauw (stroke), S. Blydt Grung (cox).

Der blev dette aar indført skjærpede regler m. h. t. indbetaling av kontingenten, idet der bl. a. forlangtes at alle skulde ha betalt før der blev adgang til baathuset.

Medlemstallet viste fortsat synkende tendens, og var ved aarets slut 129. Styret bestod av Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen, Helen Nielsen, Jorgen Faye med Trygve Blaauw og Rolf Tangvald som suppleanter. Som revisor fungerte Johan Tryve-Hansen. Hadde sommeren 1924 været god, saa skulde det vise sig at 1925 ikke

Norgesmestre junior indrigger 1925.

Johan Irgens. Helfred Olsen. Sophus Bratland. Dagvin Opheim. Kjell Knudsen.
(cox) (stroke)

skulde bli værre, der var opgaver nok at gaa ind for, baade Landskaproningen i Stavanger og Norges Roforbunds Jubilæumskaproning i forbindelse med de Nordiske Mesterskapsroninger i Oslo.

Heldigvis fik vi beholde vort udmerkede juniorlag, som straks gik i træning i outrigger, samtidig som et andet firerlag gik i træning i indrigger.

Begge disse lag blev saa samtrænet i junior otter. Begunstiget av godt veir under træningstiden, og under Sverre Madsens kyndige instruktion, var lagene i glimrende form til Landskaproningen, som afholdtes 4. og 5. juli i Hommeraak ved Stavanger.

Løpet i junior firer outrigger blev en skarp duel mellem Christiania Roklub og Bergens Roklub, og avgjørelsen fandt først sted paa selve maallinjen, hvor Christianialaget var 1 meter foran.

Indriggerlaget svor hevn, og utførte dette ved at slaa samtidige konkurrenter ganske grundig, og vandt 2den aktie i Norske Studenters vandrepokal, samtidig som roerne fik hver sit sølvbæger som ekstra anerkjendelse for kraftig og stilfuld roning.

Laget som bestod av: Johan Irgens, Helfred Olsen, Dagvin Opheim, Kjell Knudsen (stroke), Sophus Bratland (cox), blev derpaa uttatt til at repræsentere Norge ved det Nordiske Mesterskap i Oslo.

Otterløpet blev ikke mindre spændende, atter kjæmpet Christiania og Bergen for sig selv om ledelsen, og atter hadde Christiania lykken med sig, og vandt med den vanlige meter.

Dette var jo bittert, men man trøstet sig til revanche i Oslo. Turen

til jubileumskaproningen blev en oplevelse for deltagerne og arrangementet i Oslo var en straalende fest i alle dele.

Vort indriggerlag bet godt fra sig i løpet om det nordiske mesterskap, men klarer ikke at slaa det danske lag, men kom ind som nr. 2 med løp fra start til maal, og vandt overlegent Roforbundets jubileumspokal til odel og eie, og mottok premien av H. M. Kongens haand under stor begeistring.

Junior otterløpet blev et av de mest spændende race under hele regattaen. Bergen ledet fra 500-meteren hak i hel fulgt av Christiania og Stuenterne. Der var ingen som kunde si med bestemthet hvem som skulde vinde, og spændingen paa tribunen var uhyre, hvor vore repraesentanter gjorde sig bemærket ved at overdøve det øvrige publikum, ja der taltes om erstatningsansvar for sprenget trommehinder.

Baatene skar maallinjen med 1 meters difference mellem 1ste og 3dje baat, tidsdifferansen kunde ikke maales.

Dommernes avgjørelse lød paa: Christiania nr. 1, Bergen nr. 2, Studenterne nr. 3, differenceen mellem hver baat $\frac{1}{2}$ meter.

Heldet fulgte stadig Christiania dette aar, men det kan trygt sies, at det var Christiania og Bergens Roklubber som hadde ledelsen av norsk rosport i 1925; saa langt frem hadde vor klub nu arbeidet sig.

Styret hadde i aarets løp behandlet et forslag til nye love, et omfattende arbejde, som var al sere værd. Videre hadde baathuset gennemgaaet en grundig reparation og opudsnig i sommerens løp.

Klubkaproningen avholdtes 26. september, hvor der startet 2 otterlag. Mesterskapet blev vundet av: H. Kuhnle, F. Friele, E. Bergh, S. Grung, J. Irgens, O. Fosse, O. Roll, K. Knudsen (stroke), N. Iversen (cox).

I løpet om Skirædderpokalen startet 4 lag, og aarets skiræddermestre blev: F. Stabell, J. Irgens, O. Fosse, O. Roll (stroke), N. Iversen (cox).

Medlemstallet gik dog stadig tilbage og var ved aarets slut sunket til 120.

Styret bestod av Sverre Madsen (formand), H. Blaauw, H. Nielsen, B. Mathiesen, F. Meinich Olsen med T. Blaauw og H. L. Holler som vararend.

Som revisor fungerte Johan Troye Hansen.

At gode aar gjerne følger efter hinanden i rækkefølge, fik vor klub glædelig erfaring for i 1926. Nogenlunde de samme lag som i 1925 gik ogsaa dette aar i træning.

Desværre manglet det noget paa instruktører, men det gik dog saa

de Nordiske Mesterskapsroninger i Stockholm, det var 3dje gang vor klub fik denne sere.

Da firerlaget ogsaa sat i otteren, hvor de hver gang møtte friske konkurrenter, klare ikke otteren at hævde sig, men blev nr. 3 av 5 deltagere i begge løp.

Mens «Einar» blev videregsendt til Stockholm, drog roerne tilbage til Bergen for at forberede sig til Stockholmsturen, som sikkert staar i deltagernes erindring som en av vore bedste roerminde.

Kaproningen fandt sted paa Norra Brunsviken, men desværre under ugunstige veirforholde. Laget var jo en smule nervøs over at skulle møde saa berømte motstandere som Vaxholmere, diverse danske etc., men efter en «livad» aften paa Reven steg humøret og nervene kom tilro.

Starten om mesterskabet blev uheldig for vort lag, som ikke var fortrolig med en utenlandsk starter, og kom derfor noget efter.

Det tok imidlertid ikke lang tid før det svenske lag var passeret, men danskene laa stadig langt foran.

Paa 1500-meteren fik laget føling med danskene, og tomme for tomme mindskedes avstanden ind til maal, hvor differansen bare var 1 meter. I det internationale løp i junior indrigger vandt vort lag en flot seier, og Vaxholms Roddförenings pokal til odel og eie.

Stockholmsturen avsluttedes med en straalende fest paa Hasselbacken, og vistnok etpar andre steder, og tilbake kom deltagerne med erindring om at det hadde været «förtjusande».

Det var begyndt at bli tradition at ro om klubmesterskabet i otter, og saaledes ogsaa dette aar.

Mesterskabet blev avholdt 18. september og vundet av J. Hauge, T. Pedersen, H. Madsen, E. Tønnum, B. Frønsdal, J. Irgens, E. Clausen, O. Fosse (stroke), N. Iversen (cox).

I løpet om Skredderpokalen startet 4 lag, og skreddermestre blev: T. Tønnum, B. Frønsdal, O. Fosse, H. Strand (stroke), E. Opheim (cox). Paa generalforsamlingen blev Herman Mathiesen tildelt klubbens ærestegn for sine fortjenester som roer og formand.

Medlemstallet gik fremdeles tilbake, og var ved aarets utgang 115. Styret bestod av Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw, F. Melnich Olsen, Bjarne Mathiesen, Helen Nielsen med Trygve Blaauw, H. L. Holler som vararende. Som revisor fungerte Johan Tryve Hansen.

1927 blev delvis et motgangs aar, treningen kunde først begynne over paaske, da veiret stadig var daarlig.

Riktig nok var tilslutningen god, men der hersket total mangel paa

instruktører, og da Sverre Madsen maatte trække sig tilbake, baade som formand og som instruktør, gjorde dette stillingen ikke bedre.

Til landskaproningen i Hankø 2. og 3. juli, sendtes 2 firerlag, 1 senior og 1 junior lag som skulde starte i junior og senior indrigger, og junior og senior outrigger.

Paa grund av manglende kondition, formaadde ingen av lagene at bringe seiren hjem, og selv vort seiersvante firerlag fra 1925 og 1926 maatte se sig forbigaat av sine konkurrenter.

Vestlandske Kredskaproning blev avholdt paa Nordaasvandet 10. juli med deltagelse fra Stavanger, Fane og Bergens roklubber.

Veiret var straalende, og tilslutningen fra publikums side meget stor.

Vort juniorlag vandt løpet om junior outriggerpokalen i konkurranse med Fane Roklub.

Laget bestod av: Bernhard Frønsdal, Sverre Blydt Grung, Helfred Olsen, Einar Tønjum (stroke), Fritz Bischoff (cox).

Klubkaproningen avholdtes den 27. august med stor deltagelse. Om klubmesterskapet startet 3 firerlag, og mesterskapet blev vundet av: M. Florentz, E. Tønjum, O. Roll, H. Strand (stroke), F. Bischoff (cox).

Om Skrædderpokalen startet 5 lag, og aarets skræddermestre blev: F. Kuhnle, O. Roll, E. Clausen, C. Smit (stroke) med F. Mjellem som cox.

Klubbens styre arbeidet meget energisk med at bedre klubbens økonomi, og skaffe midler til fornyelse av materialet.

Man indkjøpte en motorbaat, som blev utloddet, og den indbragte den pene gevinst av kr. 3182.71.

Videre blev der utarbeidet klubreglement og træningsreglement, samt statutter for livsvarige medlemmers fond, og for Reisefondet.

Saa vel de nye lover, som reglementer og statutter blev trykt og utgit i et litet hefte.

Baatmanden Bernhard Vik blev erstattet med Anders Fagerhaug, i hvem klubben haaber at faa en god medarbeider.

Samme aar blev der hos firmaet Nordbjerg & Mortensen, Kjøbenhavn, kontraheret en ny indrigger, specialbygget som turbaat, og git navnet «Gjeitanger». Hos Kolbjørn Fredriksen bestiltes en klinkbygget sculler. Videre blev der hos Ferdinand Leux, Frankfurt a/Main, bestilt en ny racefirer, som fik navnet «Haakon», samt 10 nye raceaarer.

Hele denne vældige materialforøkelse blev i det væsentlige dækket av gevinsten paa motorbaaten, og stod klubbens material saa høit som aldrig før.

Medlemstallet viste dette aar kun en tilbakegang paa 3 medlemmer, og var ved aarsskiftet 112.

Styret bestod dette aar av: Haakon Blaauw (formand), Finn Meinich Olsen, Bjørne Mathiesen, Helen Nielsen med H. L. Holler og Trygve Blaauw som vararamænd.

Som revisor fungerte Johan Troys Hansen.

1928 var et meget livlig aar. Først Landsutstillingen, og som følge deraf var Landskaproningen henlagt til Nordaasvandet.

En række komiteer blev sat i arbeide, og paa alle kanter blev der arbeidet med liv og interesse.

Et treningsparti under ledelse av kaptein Haanes begyndte allerede 15. januar med specialøvelser i Nygaards skoles gymnastiksal hver onsdag, og bidrog dette til at samle medlemmene paa et tidlig tidspunkt.

Baatræningen begyndte over paasken med stor tilslutning og godt veir. I mellomtiden arbeidet styret med vor deltagelse i sportsutstillingen. Fra Ferdinand Leux fik man utlevert en samling modeller av forskjellige baattyper. Der blev utarbeidet en grafisk fremstilling av klubbens utvikling.

Videre blev der utstillet klubbens premier, aarer, roapparat, fotografier etc., og klubben høstet megen ros for sin utstilling og fik tildeelt utstillings takke diplom.

Videre deltok man samme aar for første gang i 17. mai-procassjonen med en stor trop under eget flag og egne roerhumer.

Kredskaproningen blev avholdt i Stavanger 16. juni, og klubben lot sig representere i junior outrigger-nybegynder, junior og senior indrigger. Lagene viste gjennemgaende god roing, men konkurranzen var haard. Nybegynderlaget blev slat paa maallinjen av Fane Roklub med 1 meter. Samme skjøbne led junior outriggerlaget, som efter en hidsig kamp med Stavanger Roklubs lag blev slat med blot en baatspids.

Junior og senior indriggerløpene blev temmelig overlegent vundet av «Terje Viken» lag.

Landskaproningen fandt sted den 7.—8. juli under rekorddeltagelse fra det hele land.

12 roklubber lot sig representere av 44 baatlag med 269 mands besetning. I junior otterløp startet hele 7 ottere.

En stor tilskuermasse var begge dage fremmøt.

Desverre genererte nordenvinden meget lørdagen, og gjorde starten, særlig for otteren, meget besværlig.

Vor klub startet i junior og senior indrigger, junior outrigger og otter, samt i «utstillingsotter».

Visstnok fikk vore lag revanche over Fane Roklub og «Terje Viken» fra

Kredskaproningen, men Fredriksstad, Christiania og Ormsund sendte kraftige og gode lag, som vandt sine løp.

Bedst placering opnaadde junior outriggerlaget, som blev nr. 3, og utstillingsotteren som blev nr. 2 efter flot og energisk roning.

Om ikke man kunde notere nogen seire i dette aar, saa var vor deltagelse paa regattaerne med saa mange og gode lag al ære værd, og mandskaperne fortjente al mulig honnør for sin energi og interesse.

Landskaproningen avsluttedes med en straalende fest paa utstillingens hovedrestaurant.

Rosæsongen kulminerte med klubkaproningen den 25. august. Mesterskapet blev vundet av: Ch. Berle, Rolf Olsen, Joh. Irgens, Bjørn Blytt (stroke) og Friis (cox).

I løpet om Skrædderpokalen startet 4 lag, og skræddermestre blev: L. Nordgreen, E. Clausen, J. Irgens, F. Bischoff (stroke), E. Ellingsen (cox).

Paa generalforsamlingen i mars blev Sverre Madsen tildelt ærestegnet for sine fortjenester som formand og instruktør.

Av hr. Halvdan Kuhnle mottok klubben samme aar hans private sciff som gave, og fra hr. I. C. Isdahl et trainingsapparat for sculler, begge dele en værdifuld tilvekst til vort materiel.

For at binde de ældre medlemmer mere til klubben, utgav styret sin første aarbok med beretning om klubbens virke, og fotografier fra regattaer etc., et tiltak som høstet megen anerkjendelse.

Medlemstallet var atter begyndt at stige, og var ved aarets slut 124. Styret bestod dette aar av: Haakon Blaauw (formand), Finn Meinich Olsen, Bjarne Mahiesen, H. L. Holler, Egil Clausen med Sigurd Krohn Hansen og Sverre Blydt Grung som varamænd.

Som revisor fungerte Johan Troye Hansen.

Efter alle anstrængelser og den store tilslutning i utstillingsaaret hadde man regnet med at 1929 skulde bringe gode resultater, men i saa maate blev aaret nærmest en skuffelse. Da sæsongen aapnedes var praktisk talt alle de gode trainingsmandskaper bortreist eller forhindret fra at delta, dernæst total mangel paa instruktører og elendige veirhorholde besørget resten. Det var da at begynde forfra med heit unge folk og atter at oparbeide en ny roerstamme. At dette ikke kunde bringe resultater var en oplagt sak, ja man fik jo endog høre at vor klub var i tilbakegang etc. etc. Men takket være det gode organisationsarbeide gjennom de senere aar og en ordnet økonomi taalte vor klub et motgangens aar og stod like frisk og sterk som nogensinde før at ta fatt paa nye opgaver.

Kredskaprøningen fandt sted paa Nordaasvandet 25. juni og blev der anmeldt et nybegynderlag i indrigger samt 1 sciff.

Nybegynderlaget leverte et udmærket løp og først paa 1800-meteren kunde Stavanger Roklub ryste sine konkurrenter av sig. Om 2den place- ringen kjæmpet Roklubben av 1915 og Bergens Roklub, men maatte vort lag se sig besviret med $\frac{1}{2}$ længde, mens Fanølaget gav op. I sciff vandt Fane ved Norgesmesteren Pettersen, godt fulgt av vor mand, mens «Terje Viken»s mand sakkert agterut. — Til Landskapsprøningen fandt styret ikke at sende noget lag, det var bedre at se tiden an.

Klubkapsprøningen fandt sted 24. august med vanlig stor deltagelse. Om mesterskabet startet 3 firerlag og vindere blev: A. Rykken, Sv. Olsen, H. Olsen, H. Strand (stroke). Om Skrådderpokalen startet 4 lag og aarets skråddermestre blev: E. Ellingsen, H. Pedersen, I. Bjørge, F. Blytt (stroke), Sv. Olsen (cox).

Vor klub deltok i aarets idrettsparade med 30 mand og for at samle medlemmene avholdtes 22. november en danseaften.

Medlemsstallet steg, trods utmeldelser, til 127. Styret bestod dette aar av Haakon Blaauw (formand), Finn Meinich Olsen, Bjørne Mathiesen, H. L. Holler, Egil Clausen med Sverre Blytt Grung og Sigurd Krohn Hansen som varramænd. Som revisor fungerte Harald Madsen.

Aaret 1930 har atter bragt nyt liv og ny rørelse i vor klub og vist

Præmierne.

Vaxholm Roddföreningens pokal. — Bjørne Hansens pokal. — Centralforeningens pokal. — Norske studenters pokal. — Holtekilpokalen. — Wallens pokal. — Terje Vikens pokal. — Norges Roforbunds pokal. — Kristoffer Lepsøes pokal. — Kongepokal. — Christiania Roklubs pokal.

at den besidder livskraft som aldrig før. Man gik til ansættelse av fast-lønnet, utenlandsk trener, og der blev oprettet en avdeling for skole-ungdom. Tilslutningen blev meget stor, over 30 nye aktive medlemmer tegnet sig og klubbens ældre medlemmer deltok som aldrig før, meget begunstiget av den straalende gode sommer. Uten at gaa for meget i detaljer, idet man kan henvise til aarsberetningen, kan det trygt sies, at der er blit oparbeidet en ny og stor stamme av unge roere, som man haaper vil gjøre vor klub ære.

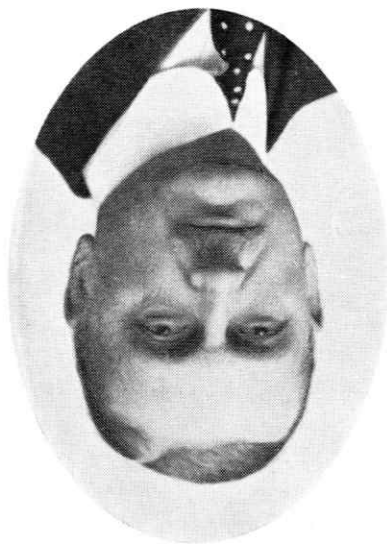
Vor klub har nu passeret de første 25 aar, og vi tør haape den har vundet sig en sikker position inden Bergens idrætsliv og bidraget til at vække interessen for en av vore herligste sommeridrætter — rosporten.

P E R S O N A L I A

Naar Bergens Roklubbs historie gjennem et kvart aarhundrede skrives, er det paa sin plads at omtale de mænd, som har baaret klubben frem til den stilling den idag indtar i norsk rosport. Klubbens historie er skapt av mænd med høie idealer, med en usigelig og lys tro paa rosportens store betydning for ungdommen; mænd som med aldrig sviktende interesse kjæmpet for det maal de hadde sat sig — en altid større og sterkere Bergens Roklub. De mænd som skapte klubben var i besiddelse av netop de egenskaper som rosporten utvikler og kræver; heri ligger ogsaa forklaringen til den vekst og fremgang klubben har hatt i de forløpne 25 aar.

V O R R E F E R R E S W I J D I L J E M I E R

Blandt dem vi gjerne vil hædre og minde er de fire som Bergens Roklub skylder saa meget og som klubben til tak for sine fortjenester har utnævnt til æresmedlemmer, nemlig:

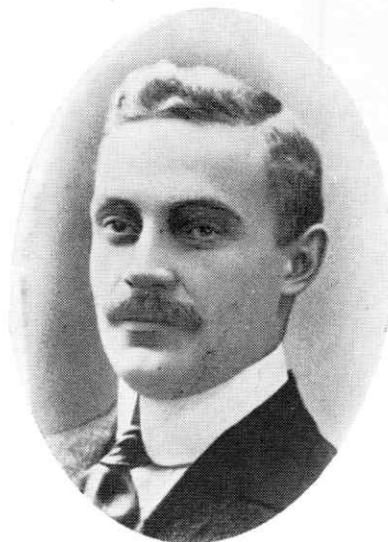

Haakon I. Wallen.

Skibsreder Haakon I. Wallen, kjøbmand Christen K. Heiberg, direktør Jens Knudsen og kjøbmand Jacob de R. Kielland. Blandt disse er vel Haakon Wallen den som mindst er kjendt av de yngre, men ikke desto mindre

Jens Knudsen.

Jacob de R. Kielland.

den som i de første aar saa storstilet og rundhaandet bidrog til at klubben fik materiei og baathus. Vi tør bare erindre vore medlemmer om at klubbens to ottere «Rita» og «Nordahl» og fireren «Bergenhuss» er gaver fra ham, foruten alt til baathuset.

Haakon Wallem var som ung en ivrig roer, det var særlig otteren som var hans interesse. Hvor ofte har ikke vore roere faat høre at farten maatte op, for «da jeg rodde otterrace i Tyskland klarte vi racet paa 6.28, det var andre boller det.»

Ja strenge krav og høie maal til vore roere har Wallem altid stillet, men saa har han en interesse og kjærlighet til norsk rosport, som ingen anden. Vi tør haape, at de bergenske roere vil kunne glæde Wallem med mange flotte seire, det er den bedste tak han kan faa.

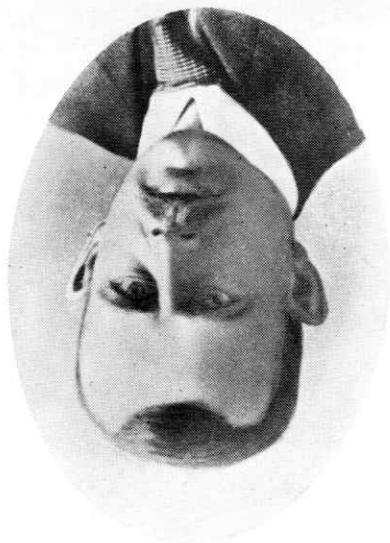
Christen K. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob Knudsen er nævnt andetsteds, saa vi skal ikke gjenta dem her.

Karakteristisk er det ogsaa for Christen Heiberg, at han altid selv valgte sine medarbeidere — paa en vel overveiet, klok maate, saaledes til medarbeidere.

Det er ofte saa at enkelte karakteristiske træk gir et bedre billede av en førerskikkelse som Christen Heibergs, end en opregning av hans gjerninger. Et av de mest markante træk i hans personlighet var evnen til at virke samlende, — han hadde en egen evne til at samle til felles arbeide for en sak og til at holde interessen vaaken hos dem, han valgte

heletat hadde været. han hadde satt sig, var ikke klubben det den er idag — hvis den i det parret med seg utholdenhet, som arbeider paa langt sigt mot det maal norsk roidret. Uten hans paagaende energi, uten hans lyse optimisme, Roklub, kjender Christen Heiberg, og hans betydning for klubben og for Christen Heiberg er klubbens far og skaper, alle som kjender Bergens klubbens første formand, og formand gjennem dens første 14 aar.

CHRISTEN K. HEIBERG,

Blandt dem som roklubben skylder sin tilblivelse og vekst, raker en enkelt op, høit over alle. Denne ene er:

BIRGJENS ROKLUBS FORMÆND

at enhver han arbeidet sammen med hadde følelsen av, at være kommet paa den rigtige plads.

Christen Heiberg skar altid tvers igjennem alt som var uklart og usundt; al uorden gik han ubønhørlig tillivs. I sin glødende interesse for norsk rosport var han i 1917 blit bestyrket i at Norges Roforbund trængte en opfriskning, en nyopbygning av organisationen inden en fast ramme. Det var simpelthen ikke til at komme forbi, at det blev Christen Heiberg som gjennomførte den foryngelseskur som forbundsorganisationen tængte og hvorav den opstod frisk og levedygtig og med nye impulser, til gavn for norsk rosport.

Det er typisk for Christen Heiberg at han, da han hadde utført sit store arbejde til fremme for landets rosport, vendte tilbage til det virkefelt, hvor han hadde nedlagt det største og mest slitsomme arbejde for roidrætten, — til Bergens Roklub, som laa hans hjerte nærmest.

Han var trofast Christen Heiberg, og en god kamerat. Det var vel intet han la slik vegt paa som det gode kameratskap i klubben, og samholdet og klubaanden, som han arbeidet for og fremelsket hos medlemmene, har baaret gode frugter, og bidraget meget til klubbens trivsel. Det laa ikke for Christen Heiberg at være overstrømmende i sit kameratskap. Stille og rolig var han — altid den samme — sent og tidlig fandt man ham i klubben, hvor han uten mange ord ledet klublivet til alles bedste. Manglet en mand tok han en aare — med de yngste som med de ældste. Alle klubbens medlemmer følte sterkt og bevisst, at de kom til sin ret under Christen Heibergs ledelse. Christen Heiberg er klubbens æresmedlem og var den første som fik ærestegn. I 1917—1921 var han vicepræsident i Norges Roforbund, og i en aarrække har han staat som formand i Bergens distriktslag for idræt, hvor han ogsaa var roernes repræsentant.

HERMAN MATHIESEN

overtok formandstillingen efter Christen Heiberg. Som klubbens styremedlem i aarene 1916—19 hadde han faat et indgaaende kjendskap til alle klubbens anliggender — og da han ogsaa var gammel roer, med erfaringer baade fra utlandets roerliv og roninger herhjemme, var formandshvervet i sikre hænder hos ham.

Det var paa en maate ikke saa lett at overta formandstillingen efter Christen Heiberg, hvis ledelse hadde præget klublivet fra starten av. Herman Mathiesens fortjeneste var det, at vise veien over et nyt avsnit av klubbens historie. Nye folk og nye meninger kom tilorde, men den av

Første gang Sverre Madsen aabenbarte sig i klubben var som cox ved klubkaproningen 1916. Lige hjemkommen fra Hamborg, hvor han havde været en fremgangsrik racerør i Favorit-Hammonia, medbragte han friske impulser og grundig kjendskap til det nyeste paa roningens område. Meget uttalte han ikke den høst, men desto mere viste han i praksis i 1917, som stroke og instruktør for klubbens senior indriggerlag, som han stroket frem til seier under landskaproningen paa Nordaasvandet samme aar over saa frygtede motstandere som «Laxelaget» fra Stavanger. Dette blev optakten til en række seire for vor klub og under aarene 1917—1926 las instruksjonen helt i hans haand. De gode resultater i disse aar kan han trygt ta sig til indtægt.

SVERRE MADSEN.

Christen Heiberg optrunkne linje blev dog fulgt, takket være formanden, som forstod at overvinde vanskelighetene. Hans humor bar ofte over de større og mindre uoverensstemmelser og det har saa mangen gang revet guttene med, naar stemningen under turen stod paa nullpunktet. Herman Mathiesen ledet klubben i 1920—1921 med omsigt og dygtighet. I aarene 1918—1931 var han styremedlem i Vestlandske Rokreds. Han er tildelt klubbens ærestegn.

Herman Mathiesen
(formand 1920—1921).

Sverre Madsen
(formand 1922—1926).

Haakon Blaauw
(formand 1927—1931).

En grundig forstaaelse av roningens teknik parret med en egen evne at vinde mandskapernes tillid er de egenskaper som særpræget hans instruktion, medfødte evner som enhver instruktør kan misunde ham.

Da Norges Landsforbund for Idræt skulde utgi en lærebok om roning, faldt valget som forfatter naturlig paa Sverre Madsen og han løste sin opgave paa en fremragende maate.

I klubbens styre sat Sverre Madsen som viceformand fra 1920—1921 og som formand fra 1922—1926, og styrte klubbens anliggender paa en udmerket maate og la for dagen store administrative evner. Videre kan nævnes, at han var medlem av Norges Roforbunds styre fra 1917—1921 og repræsenterte rosporten i Bergens Distriktslag fra 1923—1927. For sine store fortjenester blev Sverre Madsen tildelt ærestegnet i 1928 og at han fremdeles har like stor interesse for vor klub viser, at han i jubilæumsaaret atter har paatat sig instruktionens byrder og besvær.

HAAKON BLAAUW,

klubbens nuværende formand, hører til dens mest trofaste medlemmer. I en aarrække har han trænet og startet for klubben, han var en av de sikre, som man kunde regne med. Skuffelsene har nok ofte været større

som de prægtige sportsmænd de var, sat dybe spor efter sig i klublivet. I de 25 år som er gået har klubbens medlemmer trofast holdt til klubben og støttet under og hjulpet fremover, hvor det trængtes. Der kunde skrives meget om, hvad de enkelte har ydet og ofret, baade naar det gjaldt at forsvare klubbens farver paa kaproninger og naar der blev krævet andet arbejde eller ydelser til klubbens bedste.

At nævne alle vil føre forvidt. Av den gamle garde bør Alfred Peder- sen huskes, en sportsmand som faa, likesaa Jacob de R. Kielland. Begge har som medlemmer av klubbens styre, og som roere, virket ved sit eksempel og været toneangivende for de øvrige medlemmer, og de har, som de prægtige sportsmænd de var, sat dybe spor efter sig i klublivet.

R O E R E .

I de 25 år som er gået har klubbens medlemmer trofast holdt til klubben og støttet under og hjulpet fremover, hvor det trængtes. Der kunde skrives meget om, hvad de enkelte har ydet og ofret, baade naar det gjaldt at forsvare klubbens farver paa kaproninger og naar der blev krævet andet arbejde eller ydelser til klubbens bedste.

At nævne alle vil føre forvidt. Av den gamle garde bør Alfred Peder- sen huskes, en sportsmand som faa, likesaa Jacob de R. Kielland. Begge har som medlemmer av klubbens styre, og som roere, virket ved sit eksempel og været toneangivende for de øvrige medlemmer, og de har, som de prægtige sportsmænd de var, sat dybe spor efter sig i klublivet.

I de 25 år som er gået har klubbens medlemmer trofast holdt til klubben og støttet under og hjulpet fremover, hvor det trængtes. Der kunde skrives meget om, hvad de enkelte har ydet og ofret, baade naar det gjaldt at forsvare klubbens farver paa kaproninger og naar der blev krævet andet arbejde eller ydelser til klubbens bedste.

At nævne alle vil føre forvidt. Av den gamle garde bør Alfred Peder- sen huskes, en sportsmand som faa, likesaa Jacob de R. Kielland. Begge har som medlemmer av klubbens styre, og som roere, virket ved sit eksempel og været toneangivende for de øvrige medlemmer, og de har, som de prægtige sportsmænd de var, sat dybe spor efter sig i klublivet.

Alfred Pedersen.

Saa har vi klubbens første styrmand, Finn de Lange, som i en aarrække styret og instruerte roerne. Hans smittende energi drev mandskapene frem og holdt dem sammen. Hvor ofte har han ikke med sin medfødte forstaaelse for roning sveiset guttene sammen indtil baaten gik.

Victor Allers og Bjarne Hansen hørte til de roere som for første gang bragte seiren til klubbens farver, og som viste at det lot sig gjøre, at bli de bedste, tiltrods for at arbeidskaarene i klubben baade var trange og vanskelige. Efter det for klubben mindeværdige aar 1910 flokket en skare nye medlemmer sig om klubben.

Blandt disse var Jens Knudsen den mest særprægede. Som gammel roer overtok han ledelsen av roøvelsene og et par og firti aar gammel tok han strokeaarene i et ungt otterlag, noget som ikke mange gjør ham efter.

Jens Knudsens sprudlende energi er vel kjendt av de ældre roere i klubben. Han forstod at blaase den rigtige aand ind i guttene og lærte dem, at det gjaldt ikke at gi op. Selv var han et lysende eksempel i saa henseende. Turene paa fjorden med meterlange stræk, hvor stroken ikke taalte slinger i valsen, er kjendt nok. Mangen en av de yngre roere har paa en saadan tur lært at ta sig sammen, og lært at man ikke lar en mere eller mindre følsom krop, men ens vilje bestemme ydelsen.

Under Christen Heibergs og Jens Knudsens ledelse blev roningen drevet med interesse og energi. Aar efter aar gik de unge medlemmer i træ-

sommer.

kreds har levct et sundt friluftsliv og mange glade dager i vor korte og en aldrig svigende interesse for den klub, hvor de i gode kameraters er de av samme støpning og typisk for dem alle er kjærlighet til roporten Bjarne Mathiesen, H. L. Holler og mange andre kunde nævnes. Alle

trofast tilhænger av «skredderrovningen».

allerede slitt op. Trove Hansen, klubbens mangesaarige revisor, altid en haap om at det blir bedre «utpaa dagen». En roergeneration har han roer, som lægger ut hver lørdag og søndag i alslags veir, og altid med kulden og mørket setter tidlig ind. Harald Madsen er blit den evige tur- nu ivrig «skredderrov», lokker endnu folk til roning senhøstes, naar Olsen, for at nævne de ivrigste. Det tidligere styremedlem Helen Nielsen, rende formand, Trygve Blaauw, Hermann Mathiesen og Finn Meinich

Til de ihærdige fra denne tid hører Haakon Blaauw, klubbens nuvæ-

ikke kue. møtte guttene op igjen til en ny sesong — viljen og humøret lot sig muntning som vundne race gir var sjelden, like uforfærdet, like ivrig ning. Selv om forholdene ikke altid var gunstige, og selv om den op-

Johan Trove Hansen.

O. Grolle Olsen.

DE GLADE GIVERE.

En roklub lever ikke bare paa den sportslige interesse, selv om denne er tilstede i rikt mon. Hus og baater, vedlikehold og kaproninger kræver utgifter saa store, at de ikke kan dækkes av medlemskontingenten alene. Der maa flyte andre kilder til klubkassen, hvis vilkaarene skal bli levelige i økonomisk henseende.

Bergens Roklub har hat mange venner, som har staat den bi opigjen-nem aarene, venner og medlemmer som høisindet og rundhaandet, altid har været rede til at støtte klubben økonomisk, naar det var paakrævet.

Det er et særsyn her i landet, at en roklub paa Bergens Roklubs størrelse, kan sitte gjældfri i eget hus, med en baatpark som er fortrinlig i kvalitet og et særsyn i størrelse henset til medlemstallet.

Baathuset er reist ved gaver, baatene fik klubben skjænket; reisefondet, som gir klubben anledning til at besøke utenbys kaproninger, er stiftet. Kort sagt, Bergens Roklub har levet under en enestaaende gunstig stjerne, hvad økonomien angaar.

Blandt de mænd som klubben skylder stor taknemmelighet herfor, maa særlig nævnes konsul Joachim Grieg og hans søn John Grieg, skibsreder Grolle Olsen, skibsreder Haakon Wallem, skibsreder Einar Engelsen, kjøbmand Finn de Lange og kjøbmand Nic. Smit.

JUBILANTERNE.

Blandt klubbens nuværende medlemmer kan følgende iaar feire et personlig 25-aars jubilæum av aktive medlemmer: Finn de Lange begyndte som cox i 1897 i Bergens Turnforenings Roavdeling. — Aaret efter var det første gang klubben var repræsenteret utenbys, nemlig i Oslo, med Finn de Lange som cox — og vandt. Efter et ophold i Amerika kom han igjen med i rosporten i 1906. — I alle aar fra 1907 til 1913 var Finn de Lange aktiv cox og deltok i flere landskaproninger som blev vundet for Bergens Roklub, til og med Konge-pokalen paa landskaproningen i Bergen 1910, og senere Kongepokalen 1917.

Av passive medlemmer: Herman Friele, Ivar Hald og Henrik Magnus. De har alle været med fra første stund — et eksempel til efterfølgelse.

JUBILANTERNE

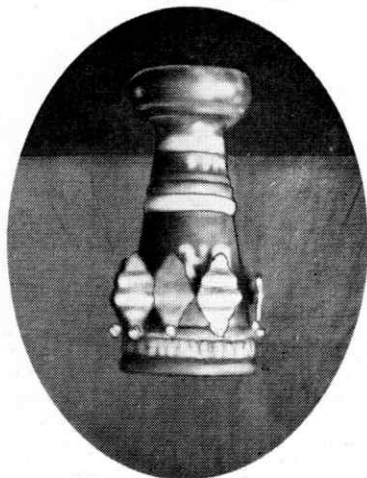
Henrik Magnus.*Ivar Hald.**Finn de Lange.**Herman Friele.*

Bergens Roklub frembærer til jubilantene sin bedste tak for den tro-
faste støtte.

*

Et ordtak sier at mænd skaper historie. Det er de enkelte mænd, som, hver efter sin evne og i samdrægtig arbeide, har skapt den Bergens Roklub, som iaar faar sin historie. Maatte klubbens utvikling i tiden som kommer bæres frem av mænd med ideelt tænkeset og offervilje, besjælet av samme idealitet og viljekraft som har ført Bergens Roklub frem til det den er idag.

DA SKRÆDDERLAGET VANDT.

«Skrædderpokalen».

«Skrædderlaget», dette av de aktive racerøvere saa dypt foragtede lag, bestod i 1919 av direktør Jens Knudsen (stroke), kaptein Mack (3), kjøbmand Jens Konow (2) og undertegnede (1). Vor gjennemsnitsalder var da 42 aar.

Vi hadde mange herlige roturer i løpet av vaar, sommer og høst, og hadde efterhaanden tilegnet os en god samvining i ekte Jens Knudsens stil. Da opslaget om klubbakprøvingen kom op paa væggen i rohuset, tænkte jeg ved mig selv at det skulde være moro at prøve, men vovet ikke at tale herom til mine rokokamerater. Disse blev imidlertid en dag en smule overrasket ved at finde «Skrædderlaget» anmeldt. Det blev jo en smule diskussion i anledningen, men vi var jo nogen pokkers karer, saa vi kunde altid prøve.

Om morgenen den store dag traf jeg vor alles kjære Christian Armstrong, ogsaa kaldet Reusch, hos de dengang «forenede barberere». «Det er pinedød for galt at dokker meller dokker te slikt løp med slik konkurranse. Dokker skjæmmer dokker ut. Husk paa at mine to gutter ror imot dokker sammen med de bedste roerne». «Vi kan ikke bli mere end nr. 5», mente jeg, — der var jo bare 5 baatlag med.

Om eftermiddagen gik løpet. Der blev rodd fra broen mellem Lille og Store Lungegaardsvand og til Møllendalsveien. Vi fik en god start og opdaget halvveis til vor store glæde at vi ledet. Vi klemte paa og gik over maal 1½ baatlængde for nr. 2.

Vi blev hilset med voldsom jubel, og det at si, at vi var særdeles stolte av og begeistret over os selv, er ingen overdrivelse. Paa festen om kvelden holdt da vor tidligere bemeldte kjære Armstrong en stor tale for os, hvori han fik anledning til at si, at det var en selvfølge at vi maatte vinde, vi hørte jo saa at si til hans aargang — og den var den absolut bedste, som nogen gang hadde eksistert — det maatte ungdommen vite. Det var likefrem formastelig av ungdommen at ville konkurrere med os i det hele tat. Veldig jubel, som ikke blev mindre da følgende sang til «skræddernes» ære blev sunget:

Mel.: Fjeldkviseisen.

Et «skrædderlag man maatte ha,
som ikkje bare kunde dra,
men som ogsaa kunde faa det te aa kvile. —
Ja aa sette litt humør
i en krop som blev for stør,
— og saa for aa faa forvalteren te aa smile. —

Petter, Einar, Grolle, Mack
gik i baaten saa det sakk,
og saa begyndte de det store hav at pløie.
Og de valgte sig til stroke
han som hadde største brok,
for med «stilen» fik man ikkje bli saa nøie.

Som suppleant de fik Kono(w)
og de satte ham paa to,
men Gudbevaremeg saa instruksjonen knaldet.
Altfor kort i pust og træk,
men han var i kjæften fræk,
ment(e) ialfald han var lang i lortefaldet.

Naar der skrives skal om fem,
til hvis stil saa styg og slem,
klubbens «ældste» bare gik og gren og lo a
kan man tænke seg den magt,
som jo gjorde dem forsagt,
saa de en for en begyndt(e) aa dra seg unda.

Peter Jersin.

«Raceerne» hadde for anledningen lat forarbeide en puppe — en skrådder — som vi skulde ha faat naar vi kom sidst ind. Den blev dog pligtfrem med saadant. Vi hadde jo fra «Skrådder»-roere hævet os selv til klubmestre 1919. Datum: Fredag 22. august. Kfr. «Bergens Aftenblad» for lørdag 23. s. m. Vi fik da ogsaa den blaa aare i segte guld. Jeg tror skam at det er bare os fire som har den. Ja det var herlige dage, og de minder vi har fra Bergens Roklub og dens baathus og alle de herlige ture er reserver vi flyter paa nu naar vi holder paa at bli rigtige «skrådder»-roere.

I et var skam da det oprandt,
at vor Binær først forsvandt,
selv om han som regel rodde litt paa skjeive,
for han var saa sterk og go,
og han fik baade en og to
te' av misundelse aa sitte der aa sive.
Saa begyndte stroke og tre,
te' ikke ville være med
for i Grolles mage begyndte det aa smelle —
ja eg tror sogar der sprak
nokke i fjæse paa han Mack,
ihvertfald reiste han sin vei der op paa fjelde.
Petter hang jo længe i,
men en dag tok han seg fri,
og som enslags undskyldning holdt han seg paa taljen.
Ja det var jo pokkers skitt,
men eg tror han var litt bitt,
av en forfængelighet efter sportsmedaljen.
Alein gik saa toen der,
slang seg indpaa hist og her,
vilde gjerne hævde skrådderne sin ære,
ja han tænkte endog paa
i dagens race de «gamle» slaa;
men siden bestemt(e) han seg te' aa la det være.
Ak — du kjære Bergens klub,
du som ga saa mangt et skub —
ja og skittord til det skrådderlag saa vældig.
Ak, men maatte du forstaa,
hvilket held det var aa faa
i din midte slikt et lag, ja du var heldig.

Fra Florvaag.

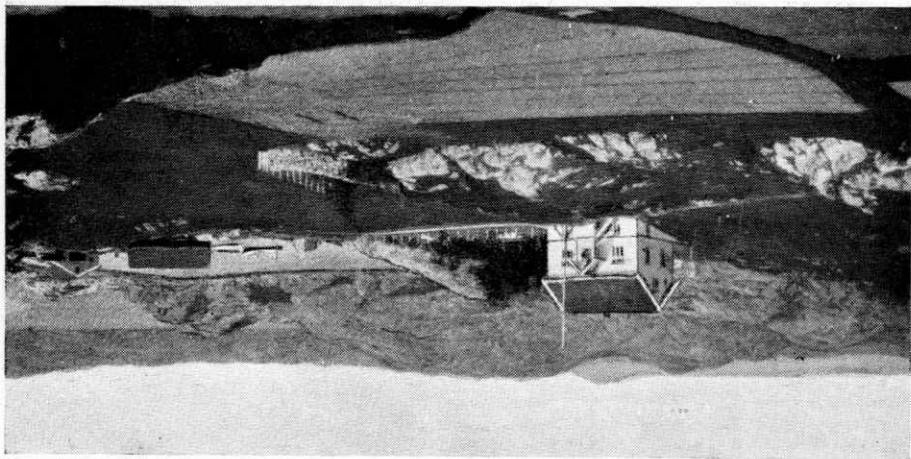
EN RØST FRA HAVET.

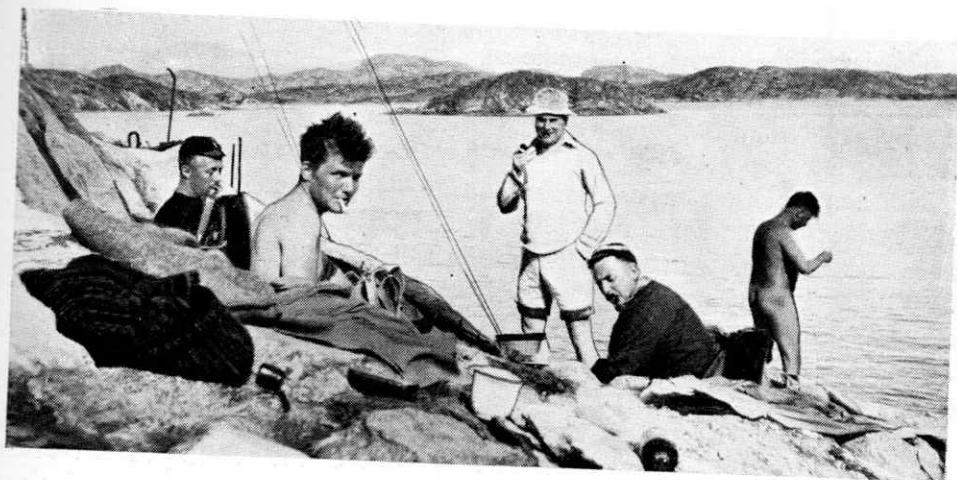
Bergens Roklub skal ha 25-aars jubilæum, og alle mand sættes i aktivitet, hver paa sin plads. Haakon kommer meget energisk bort, klapper en paa skulderen og sier: «Du faar skrive om langturer i sin almindelighet, og dine egne i særdeleshed».

At skrive om langturer i Bergen skulde jo egentlig falde noksaa let, naar man tar i betragtning alle de forskjellige turer man har anledning til at ta. Med langturer forbinder vi i Roklubben, ialfald vi ældre næsten bestandig Gjeitanger. Til Gjeitanger tydde vi hen paa lørdag- og søndagsturer, Gjeitanger var ikke altid endepunktet, men i alle tilfælder maatte vi indom der. Mikalsen og frue var altid gjestfrie og hyggelige naar vi kom, de hadde altid en raad med at faa sengeplads, og var der nu rigtig fuldt i huset, og det led litt paa sommeren saa der var kommet litt høi ind, sov vi i høilaaven, sammen med høns og kjø. Det var jo ofte litt ubehagelig før vi sovnet, men det gik storartet, og nede i pollen hadde vi vort sikre badested, og saa laa vi ugenert paa fjeldet og solte os i timevis. Hvor ofte har vi ikke paa vor sedvanlige aftentur staat oppe paa knausen bortenfor huset, og set solen synke i havet som en gloende ildkule ute ved Herlø, set øene der ute svømme oppe i luften, diskuteret om det var skib eller land, og naturligvis aldrig blit enige. Indover laa øene og fjeldene endnu i solens sidste skjær, alt aandet fred og ro. Byen var nær og dog saa fjern, vi saa den ikke og hørte den ikke, men vi visste at den laa der inde under Ulrikken.

Disse turer til Gjeitanger er noget som mange av os som har hat station der ute aldrig vil glemme. De vil stadig staa frisk i vor erindring, og vi vil mindes Mikalsens med hjertelig tak for alt det de har gjort for os. Naar nu Peder Mikalsen kommer til roret, saa haaper vi ogsaa at vi i fremtiden vil bli mottat med den samme store gjestfrihet og elskverdighet som tidligere. Det er ikke bare vi seldre som blir vel mottat der, de yngre roere kan altid være sikker paa at faa en ikke god mottagelse. Det at komme fra Bergens Roklub er anbefaling nok. Det som gjør at Gjeitanger blir saa ofte besøkt, er ogsaa at der er anledning til at lægge turen videre paa flere kanter. Vi kan ro gjennom Bildøundet, forbi Gavlen opover Kobbeleden, forbi Bratholmen og Knaarrevik og tilbake til byen, eller ta turen langs store Sartor ut til Solsvik og derfra paa aapne havet utover til Turø, og rigtig spørke karer kan ta turen tilbake rundt nordpynten av Askøen og tilbake til byen, eller man kan ro ind i Davangerpollen, bare over land og komme ned ved Ask. Her maa man bare nogen stykker, saa er der smaa vand, hvor man igjen kan ro til man kommer ned til sjøen igjen. Naar man skal bare baaten over land, saa er det det bedste at faa med sig nogen brede sadelfjorder, og lave en temmelig stor strop av den, saaledes at en mand paa hver side har stropen over skuldren, og bærer baaten mellem sig. Naar man har to stroppe og en mand gaar forut og bærer i baugen, saa kan man bære baaten utrolig langt, og det er slet ikke noget særlig anstrengende. Opover forbi Salhus, Flåtøen, Lillebergan og til Isdalsstø er meget pene turer, og distancene er ikke saa store at de skulde skremme nogen. Det

Gjeitanger.

Badeliv paa Gjeitanger.

har været almindelig i de senere aar at ta længere turer sydover til Skorpen,, men for mandskaper som ikke er i god træning er det ikke tilrådelig at ta en saa lang tur. Heller ikke at gjøre som der var gjort for et par aar siden at ro rundt Store Sartor. Det er i og for sig en pen præstation, men naar man kommer paa utsiden av Sartor kan man risikere at bli overrasket av uveir, og bli liggende veirfast, eventuelt med tap og skade paa mandskap og materiel. En meget pen tur er turen nedover forbi Bjørøen, Sletten Toldstation, ind ved Lønningen, til bunden av Pollen der, her bæres over land, ca. 100 meter til Grimseidpollen, hvorfra man let kommer ind i Fanafjorden, og om man saa vil kan man let ro til Krokeid, og bære over til Lysefjorden. Denne tur er forresten beskrevet i forrige aarbok. Det hænder at man kan bli overrasket av storm og uveir ogsaa om sommeren, som regel vil det gaa meget godt uten ekstra foranstaltninger. De som ikke kjender baatene vil snart faa øinene op for hvilke udmerkede sjøbaater vore indriggere er, bedst er de med sjøen tvers ind eller ret agterut, men i sidstnævnte fald maa der være saa pas fart paa baaten at man ror fra sjøen. Skal man ro mot sjø og vind, passer det bedst at ro ret mot, til man har faat høiden og saa ta sjøen tvers ind, — faar man vind og sjø ind paa den ene side, vil de som sitter til luvart faa meget skvæt over sig.

For nybegyndere vil det naturligvis i de fleste tilfælder bli spørsmål om hvad de skal ha med sig paa langtur av mat og klær etc. Av klær bør man ha lange benklær, mindst sweater og en gammel regnfrak, og ellers godt undertøi, da det ute i skjærgaarden ofte er meget koldt om

sommeraftenen. Saape, haandklæ og kam. Vi for vor del er for længe siden holdt op med at bruke barbersaker paa turer. Det var kun i vor grønne ungdom, da vi var meget snobbet, at vi barberte os hver morgen i et «speilebrat».

Med hensyn til maten, saa bør middagsmaten, hvis den er særlig kompliseret laves til paa forhaand. Biff eller lignende bør være stekt, saa den bare kan varmes. Ellers kommer man uhyre letvint fra det med spillegg og skinke, reserveproviant etc. etc., som man kan lave til selv. Det er absolut tiltraadelig at man i baaten har en kaffekjel og en stekepande. Brød og smør, paalæg etc., faar man ta med som det ønskes, men husk paa kaffe, sukker og hermetisk melk. En ting som man i vor skjærgaard heller ikke bør glemme er at ta vand med sig, da det ofte er noksaa kinkig at faa fatt paa vand, hvis man ikke er nær folk. Vi har altid et spand vand med, saa er vi helt uavhengig. Desuten naturligvis flaskefor «ad lib». Ved finder man — enten driven eller lyng — ute paa øene, saa brændsel behøver man ikke skjenke en tanke for man kommer frem og skal til at gjøre op ild.

Tidligere har det bestandig været fast takst at vi skulde ligge i hus, naar vi var paa langtur. Da derfor undertegnede ifjor foreslo at vi skulde ligge i pose, og som regel fuldt godt nok, og saa gjælder det bare at finde en «Camp» hvor man faar være i fred for myg, men det bør man absolut undersøke før man slaar sig ned. Naar man gaar iland, skal proviant etc. tas ut av baaten før denne sættes op. Hvis det ikke er mulig at faa den pent paa land, maa den lægges for «ile» saa den ligger trygt — husk at baaten er kostbar og at de som bruker den er ansvarlig for den. Langturene staar nok for de fleste som har været med nogen ganger, og som har været heldige med veiret, som det bedste ved sommeren og roningen. Man faar anledning til at utfolde et frit vildmandsliv, og det utvikler kameratskapet. Enkelte ganger naar en er træt og sliten, eller hvis veiret er surt og vaat, kan en jo bli litt «matlei», men taes det med godt humør, saa gaar det nok.

Denne artikkel kan ikke slutes uten at nevne en av klubbens medlemmer, som for os alle staar som den egte turroer, nemlig Harald Madsen.

I sin grønne ungdom begik han ikke saa litet race-roning, men nu er det slut — daarskapene er lagt paa hylden — nu nyter han livet paa bade- og langturer, med et uopslitelig humør og en urokkelig vilje faar han alt til at klaffe. Han er «høvedsmand» i baaten, og da er baade baat og gutter i de bedste hænder. Vi ønsker at se ham og faa ro med ham endnu i mange aar, selvom stræk og sving ikke altid er som han maatte ønske det hos os «before the mast». Humøret og viljen er der ialfald.

H. L. H.

LITTESTATISTIK BERGENS ROKLUBS STYRE

Aar	Formand	Sekretær	Kasserer	Materialforvalter	Styremedlem
1879	Kr. Lehmkuhl	Joh. Bugge	E. S. Ellertsen		Kr. Thorbjørnsen
1880	do.	do.	John Grieg		Løitn. Gladstad
1881	do.	do.	do.		do.
1882	do.	do.	do.		do.
1883	do.	do.	do.		do.
1884	do.	do.	do.		do.
1885	do.	do.	do.		do.
1886	do.	do.	do.		do.
1887	do.	do.	do.		do.
1888	do.	do.	do.		do.
1889	do.	do.	do.		do.
1890	Joh. Martens	Georg H. Grung	F. L. Konow		do.
1891	do.	do.	do.		do.
1892	do.	do.	do.		do.
1893	do.	do.	do.		do.
1894	do.	do.	do.		do.
1895	do.	do.	do.		do.
1896	do.	do.	do.		do.
1897	do.	do.	do.		do.
1898	do.	do.	do.		do.
1899	do.	do.	do.		do.
1900	do.	do.	do.		do.
1901	do.	do.	do.		do.
1902	do.	do.	do.		do.
1903	do.	do.	do.		do.
1904	do.	do.	do.		do.
1905	do.	do.	do.		do.
1906	do.	do.	do.		do.
1907	do.	do.	do.		do.
1908	do.	do.	do.		do.
1909	do.	do.	do.		do.
1910	do.	do.	do.		do.
1911	do.	do.	do.		do.
1912	do.	do.	do.		do.
1913	do.	do.	do.		do.
1914	do.	do.	do.		do.
1915	do.	do.	do.		do.
1916	do.	do.	do.		do.
1917	do.	do.	do.		do.
1918	do.	do.	do.		do.
1919	do.	do.	do.		do.
1920	H. Mathiesen	F. Meinich Olsen	Finn Meyer	Egill Christensen	Sverre Madsen
1921	do.	do.	do.	do.	do.
1922	do.	do.	do.	do.	do.
1923	do.	do.	do.	do.	do.
1924	do.	do.	do.	do.	do.
1925	do.	do.	do.	do.	do.
1926	do.	do.	do.	do.	do.
1927	do.	do.	do.	do.	do.
1928	do.	do.	do.	do.	do.
1929	do.	do.	do.	do.	do.
1930	do.	do.	do.	do.	do.
1931	do.	do.	do.	do.	do.

Klubben reorganisert av Bergens roklub, men gaar kort efter ater ind

MEDLEMS-STATISTIK
1879—1930

Aar	Æres- medlem	Livsvarig	Aktive	Passive	Total medlems- tal	Rodage	Roture	Samlet fremmøte	Baatantal
1879			12	3	15	21			2
1880			16	32	48	28			2
81			18	31	49	24			2
82			25	24	49	74			5
83			25	25	50	100			5
84			29	18	47	97			6
85			26	16	42	33			6
86			20	12	32	50			6
87			14	9	23	63			6
88			20	9	29	66			6
89			30	9	39	67			6
1890			21	6	27	36			6
91			30	3	33	23			6
92			20	3	23	20			6
93			13	2	15	24			6
94			11	2	13	15			6
95			30	0	30	50			6
96			30	0	30	50			6
97			30	0	30	50			6
98			30	0	30	50			6
99			24	0	24	50			6
1900			30	0	30	50			6
1			9	0	9	23			6
2			30	0	30	25			6
3			0	0	0	0			6
4			0	0	0	0			6
5			0	0	0	0			6
6			17	5	22	45	45		1
7			16	3	19	10	10		1
8			20	3	23	61	119		2
9			26	2	28	83	249		4
1910			32	21	53	114	342		5
11	1		50	25	76	128	330		9
12	1		49	38	88	138	414		9
13	1		50	39	90	147	471		12
14	1		66	49	116	164	548		13
15	1		96	41	138	151	467		13
16	1		96	41	138	150	377		13
17	1		111	44	156	137	335		14
18	1	3	109	41	154	160	487		14
19	1	3	126	41	171	130	380		14
1920	1	3	124	38	166	125	370		14
21	4	3	110	37	154	149	456		14
22	4	3	98	32	137	155	480		14
23	4	3	82	37	126	115	396		14
24	4	3	85	37	129	140	428		15
25	4	3	76	37	120	133	441		15
26	4	3	76	32	115	130	408		15
27	4	4	73	31	112	121	350		18
28	4	4	85	28	121	150	599	2351	18
29	4	4	92	27	127	138	408	1237	18
1930	4	4	104	30	142	161	721	2683	18

REGATTADELTAGELSE 1910—1930.

1910	Landskaproningen i Bergen: Seierherre i junior outrigger, senior outrigger	3 starter
1911	—	—
1912	—	2
1914	—	1
1915	—	4
1916	Vestlandsk kaproning paa Nordaasvandet: Seierherre i junior klinikbygget outrigger	2
1917	Vestlandsk kredsmesterskap i Stavanger: Seierherre i junior indrigger	5
1918	Vestlandsk kredsmesterskap paa Nordaasvandet: Seierherre i junior indrigger	5
1919	Christiania Roklubbs jubileumskaproning i Holtekilen: Seierherre i junior otter og junior indrigger	10
1920	Vestlandsk kredsmesterskap i Stavanger: Seierherre i junior indrigger	4
1921	Vestlandsk kaproning paa Nordaasvandet: Seierherre i klinikbygget outrigger	1
1922	Vestlandsk kredsmesterskap i Stavanger: Seierherre i junior indrigger og senior indrigger	3
1923	Landskaproningen i Holtekilen: Seierherre i junior indrigger og junior otter	5
1924	Landskaproningen i Holtekilen: Seierherre i junior outrigger	4
1925	Landskaproningen i Stavanger: Seierherre i junior indrigger	2
1926	Roforbundets jubileumskaproning i Oslo: Seierherre i junior outrigger	6
1927	Internationale kaproning i Stockholm: Seierherre i junior indrigger	6
1928	Vestlandsk kredsmesterskap paa Nordaasvandet: Seierherre i junior outrigger	5
1929	—	10
1930	Landskaproningen i Horten: Seierherre i junior sciff	7

23 seire i tils. 87 starter

PRÆMIE-FORTEGNELSE

PRÆMIE	BAATTYPE	NAAR VUNDET	ANMERKNING
Kongepokal	Senior outrigger	1910	Til odel og eie
Centralforeningens præmie ...	junior outrigger	1910	—«—
Bjarne Hansens pokal	Minde-pokal... ..	1914	—«—
Kristoffer Lepsøes pokal	Junior outrigger	1916 1918 1921	—«—
«Terje Viken»s pokal... ..	Junior indrigger	1917 1918 1920	—«—
Haakon Wallems pokal	Junior otter	1918	—«—
Christiania Roklubs pokal	Junior indrigger	1918	—«—
«Terje Viken»s plaquet	Junior indrigger	1922	—«—
«Terje Viken»s plaquet	Senior indrigger	1922	—«—
Holtekilpokalen... ..	Junior otter... ..	1922	—«—
Norske Studeters pokal	Junior indrigger	1922 1925 1926	—«—
Norges Roforb. Jubil.-bæger ...	Junior outrigger	1925	—«—
Vaxholms Roddklubs pokal ...	Junior indrigger	1926	—«—
Kongepokal	Senior indrigger	1917	1 aktie
Akershuspokalen	Junior outrigger	1924 1926	2 aktier
Fane Roklubs pokal	Junior outrigger	1927	1 aktie
Ulvø-pokalen	Junior sciff... ..	1930	1 aktie

VINDERE AV KLUBMESTERSKAPET OG DEN BLAA AARE:

Allers, Victor 1912	Fosse, Olav 1923,
Blaauw, Haakon 1915,	1924, 1925 og 1926.
1916, 1918 og 1930.	Folderup, Finn 1918
Blaauw, Trygve... .. 1912,	Florentz, Mathias 1924
1915, 1916 og 1921.	og 1927.
Barca, Fritz 1911	Frønsdal, Bernhard 1926
Bacher, Lars 1912	Gjermo, Eilif 1912
Behrens, Sigurd 1911	Grung, Hjalmar Blydt... .. 1913
Bergh, Erling 1924	Grung, Hans Blydt 1913
Berle, Christian 1928	Grung, Sverre Blydt 1925
Blytt, Bjørn 1928	Gran, Johan... .. 1930
Borge, Ivar 1930	Heiberg, Christen 1915
Christensen, Egil 1915	Hansen, Johan Troye 1912
og 1920.	Hansen, Klaus 1913
Clausen, Egil... .. 1921	Hartwig, Wilhelm 1913
og 1926.	Hartwig, Fredrik 1922
Engelsen, Ingjald 1911	Hansen, Sigurd Krohn... .. 1923
og 1912.	Haugspøen, Jens 1924
Eggen, Trygve 1923	Isdahl, Einar 1917
Friele, Fridthjof 1917	Irgens, Johan 1925,
og 1925.	1926 og 1928.
Faye, Jørgen 1913	Jersin, Peter... .. 1919
Folderager, Finn 1918	Konow, Jens, sen. 1919

Kuhnle, Halvdan...	1927	Olsen, Sverre ...	1929
og 1925.		og 1930.	
Kielland, Jacob von Tangen ...	1911	Plesner, Bendix...	1913
Konow, Jens, jr. ...	1930	Reusch, Chr. ...	1917
Kielland, Jacob R. ...	1911	Rogge, Johan ...	1911
Kielland, Trygve ...	1912	Roll, Ove...	1924
Knudsen, Kjell ...	1925	1925 og 1927.	
Knudsen, Jens ...	1919	Rykkken, Arne ...	1929
Lepsøe, Kristoffer ...	1911	Roll, Pål ...	1930
Mack, D. ...	1919	Sævil, Jens ...	1921
Madsen, Harald ...	1916	og 1922.	
Mowinkel, Thorolf...	1912	Suleng, Thor...	1924
Mathiesen, Herman ...	1913,	Strand, Hans ...	1924
1918 og 1920.		1927 og 1929.	
Mathiesen, Bjarne ...	1918	Tangvald, Rolf ...	1922
Meyer, Anders ...	1921	og 1923.	
og 1922.		Titelstad, Bj. ...	1920
Madsen, Sverre ...	1921	1921 og 1923.	
Martens, Truls...	1922	Tønjum, Einar ...	1926
Nielsen, Helen ...	1920	og 1927.	
Olsen, Finn Meinich ...	1916	Vogelsang, Thomas ...	1913
Olsen, Olav Grolle ...	1911	Øvrebo, Fridthjof ...	1921
Opheim, Dagvin ...	1923	1922 og 1923.	
Olsen, Heltred ...	1924	Hauge, Jens ...	1926
og 1929.		Kuhnle, Finn ...	1923
Olsen, Rolf ...	1928	Pedersen, Trygve ...	1926
og 1930.		Gjessing, Emil ...	1930

INDEHAVERE AV BERGENS ROKLUBS ÆRESTEGN

Skibsreder Haakon J. Wallem	tildelt 1. juni 1919
Kjøbmand Christen K. Heiberg	» —»—
Direktør Jens Knudsen	» —»—
Kjøbmand Jacob de Rytter Kielland	» —»—
Skibsreder O. Grolle Olsen... ..	» 25. sept. 1920
Kjøbmand Finn de Lange	» —»—
Kjøbmand Hermann Mathiesen	» 6. mars 1926
Bygningschef Sverre Madsen	» 9. febr. 1923

INDEHAVERE AV IDRÆTSMERKET I GULD

Haakon Blaauw	1930
Trygve Blaauw	1930
Johan Gran	1930
Dermod Mack... ..	1930
Helén Nilsen	1924

MEDLEMSFORTEGNELSE

Æresmedlemmer:

Skibsreder Haakon J. Wallem
Kjøbmand Christen K. Heiberg
Direktør Jens Knudsen
Kjøbmand Jacob de Rytter Kielland

Livsvarige medlemmer:

Skibsreder O. Grolle Olsen
Skibsmægler Johan Gran
Konsul F. L. Konow
Konsul Trygve Kielland

Aktive medlemmer av Bergens Roklub pr. 31. december 1930:

Navn:		Adresse:		Telefon:
Angell, Otto	...	Nordenfjeldske	Storhaugen 24	5040
Allers, Carsten J.	...	Muren	...	4694
Blaauw, Trygve	...	Muren	...	0343
Blaauw, Haakon	...	Muren	...	0343
Bischoff, Fritz	...	Thormøhlensgt. 45	...	0343
Borge, Ivar	...	Intersped	...	2720
Bonge, Einar, jr.	...	Welhavensgt. 39	...	3200
Backer, Ole Friele	...	Kalvedalsvei 47 a	...	3034
Christensen, Egil	...	Hans Clausen	...	0396
Clausen, Einar	...	Kalfarhøien 1 a	...	5172
Erling Brun	...	Kalfarhøien 14	...	4722
Erlingssen, Hilbrand	...	Kalfarhøien 14	...	4740
Ellingssen, Einar J.	...	Seiersbjerget 10	...	6376
Ellingssen, Rolf	...	Stølegaten 13—15	...	5544
Erichsen, Finn Harbitz	...	Heien 27 a	...	5951
Eide, Bjørne Christopher	...	V. Torvgt. 13	...	2911
Faye, Jørgen	...	Fredr. Gundersen A/S	...	1729
Friele, Fridtjof W.	...	Søndre Møhlenprisvei 3	...	0455
Fritgaard, Eysten	...	Bergens Politikammer	...	6640
Fosse, Olaf	...	Sparebanken	...	2198
Furnes, Martin	...	Fosswinkelsgt. 33	...	2844
Fasmer, Hendrik J.	...	Welhavensgt. 46	...	4855
Frønsdal, Bernh. M.	...	Frønsdal & Søn	...	1261
Frønsdal, Odd Barfjød	...	Strandgt. 1	...	4426
Grunge, Sverre Blydt	...	Smørgsgaarden	...	0370
Grunge, Hjalmar Blydt	...	Bugarden	...	2848
Gjessing, Emil	...	Olav Kyrresgt. 32	...	2848
Gjessing, Antony	...	Olav Kyrresgt. 32	...	2848
Gundersen, Odd	...	Bjerreggaardsgt. 1	...	4365
Grimsgaard, Christian	...	Haukelands sykehus	...	3014
Holler H. L.	...	Kg. Oscarsgt. 62	...	0649
Hansen, Sigurd Krohn	...	Campbell Andersens Enke	...	5140
Hauge, Jon August	...	Bjerkeli, Minde	...	3694
Hauge, Anders	...	Munkebaksmugget	...	2883
Haaland, Ivar	...	Stenkjeldergt. 4 a	...	0692
Houge, Nils Holby	...	Wm. Hansens Rederi	...	
Holterman, Axel Edv.	...	Kalfarvei 87	...	
Hvoslef, Geir	...	Veiten 2	...	

Navn:	Adresse:	Telefon:
Heldal, Jon	Allégaten 40	1878
Irgens, Johan... ..	G. Meyer Brun	9049
Irgens, Egil	Parkvei 12	2201
Johannessen, Bjarne	J. Moncrieff... ..	6867
Jessen, Johan Fredrik	Kalfarli 7	2899
Jung, H. ter	Nordenfjeldske	3802 1414
Kuhnle, Halvdan	Kalfarvei 46	4771
Kuhnle, Finn	Norw. Sard. Fact... ..	4849
Konow, Jens F.	Aug. Mohr & Søn	0650
Kolderup, Peter M.	Strandgaten 60	0560
Kleivdal, Hans J.	Sigurdsgt. 19	1435
Knudsen, Kjell... ..	Allégt. 55	4953
Konow, Jens F., jr.	H. Holmboesgt. 22... ..	3649
Knoph, Bjarne	Smørfabr. «Norge»	0698
Konow, Carl, jr.	Leppen 4... ..	0563
Knudtzon, Bailly	Parkveien 22 b	4833
Kavli, J., jr.	Johan Heldal A/S	3228
Larsson, Lars	A/S Mjølner	8322
Lange, Fridtjof	«Hansa»	5055
Lehmann, Odd... ..	Fridalsveien 3	5753
Lund, Jacob	Strømgaten 52	0590
Loenechen, Rolf	Torvalm... ..	0217
Madsen, Harald	Bergens Privatbank	5140
Mack, Dermot	Norske Saltkomp.	5959
Mathiesen, Herman	Fjeldlien 11... ..	2388
Madsen, Sverre	Bygningschefen	0241
Mathiesen, Bjarne	Chr. von Tangen A/S	1021
Møller, T. Fasmer	Sigurdsgt. 17.	
Mack, John, jr.		
Malling, Per	Kalfarli 3 a	4485
Martens, Erich Møinichen.		
Mowinckel, Thorolf	A/S J. E. Mowinckel... ..	5185
Nilsen, Helén... ..	Fløenmarken 24	0685
Nicolaysen, Nils Aars	Thornøegaarden	1001
Nordgreen, L. C.	S. Villavei 2	4733
Nicolaysen, Sven	Aarstadvei 12 b	5866
Olsen, Finn Meinich	Bergens Sparebank	6640
Olsen, Helfred	S. Vaagsalm. 26.	
Olsen, Odd Fretheim.		
Olsen, Rolf, jr.	Rolf Olsen A/S	6803
Olsen, Sverre.		
Olsen, Jacob R. Hysing	Allégt. 43	0321
Pedersen, Trygve	Aarstadvei 2 a	3450
Pedersen, Halvdan	Aarstadvei 2 a	3450
Reusch, Michael.		
Roll, Paal	Welhavensgt. 46	3558

Adressen:	Passive medlemsnr:
Sevald, Gunnar	4171
Sundeth-Pedersen, R.	4171
Smit, C., senior	0832
Smit, Cornelius	0832
Sverdrup, H. U.	0832
Sævil, Jens K.	0832
Privatbanken.	0832
Welhavensgt. 42 c	4080
«Vesta»	6638
Strandgt. 64	6404
Thomson, Johan	4039
Thomson, Frank.	4039
Vedeler, Gert Sverre	4039
Vedeler, Egil B.	4039
Wiiese, Ingolf	6099
Ørvisg, Jan	1329

Brand- og Livsforsikrings- Aktieselskapet

SVEA

Oprettet 1866

Aktiekapital kr. 12 millioner — fuldt indbetalt
Reservefond » 6 millioner
Extra Brandskadefond » 5 millioner

Følg tegner:

Brandforsikring paa Bygning, Varer og Indbo

Livsforsikringer

Barneforsikringer

Livrenteforsikringer

Pensionsforsikringer

Førgen Faye

Telefon 5499

Nygaten 1

BERGEN

FARVEHANDL

Nikolai M. Nielsen & Søn A/s

malingen billig!

for iaar er

Mal iaar -

Fiskeboller, Lofot torskerogn

Appetitsild, Ansjos, Gaffelbiter

Luna sardiner i olje og tomat

Hausvik's hermetik:

Forlang altid

LIVSFORSIKRINGSSKAPET

HYGEA

STIFTET 1883

Tegner

Livsforsikring

med og uten lægeundersøkelse

Gaveforsikring

Studieforsikring

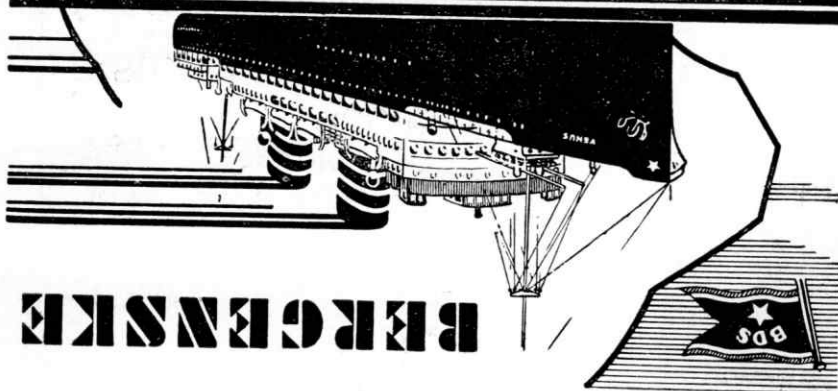
Barneforsikring

Livrenter

Hovedkontor: Olaf Kyrresgate 1

Telefoncentral: 6633

BERGENSKE

VENUS

Største og hurtigste skib mellem England og Skandinavian

Fra BERGEN hver mandag og torsdag kl. 11.30 fm.
i korrespondanse med nattoget fra Oslo.

Fra NEWCASTLE hver tirsdag og lørdag kl. 8 aften
i korrespondanse med tog kl. 1.15 fra London
(Kings Cross).

21 TIME FRA KAI TIL KAI

Syvusen tons dieselmotorskip -- 19 1/2 mils fart.
Spisesal for 160 personer ved smaborde.
Røsesalong med bar. Musikksalong, hall, etc.
84 en-mannslugarer (intet pristillæg).
Annenplass (samme pris som tidligere tredjeplass)
med spisesal og røkesalong; har bl. a. 28 to-
mannslugarer med varmt og kaldt vann.

DET BERGENSKE DAMPSKIBSSKAB

Nærmere oplysninger hos Bergenskens agenter og i Reisebyråene.